

Úradný vestník

Európskej únie

L 102

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 49

11. apríla 2006

Obsah

I Akty, ktorých uverejnenie je povinné

★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 ⁽¹⁾	1
Vyhlásenie	14
★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/35/ES	15
Vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie	34
★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES z 15. marca 2006 o minimálnych podmienkach vykonávania nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a o zrušení smernice Rady 88/599/EHS ⁽¹⁾	35
Vyhlásenia	44

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Akty, ktorých uverejnenie je povinné)

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 561/2006**z 15. marca 2006**

o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

keďže:

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 71,

- (1) V oblasti cestnej dopravy nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 z 20. decembra 1985 o zosúladovaní niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy⁽⁴⁾, malo harmonizovať podmienky hospodárskej súťaže medzi druhmi vnútrozemskej dopravy, a to najmä vzhľadom na odvetvie cestnej dopravy, zlepšenie pracovných podmienok a bezpečnosti na cestách. Pokrok v týchto oblastiach by mal byť zachovaný a mal by sa rozšíriť.

so zreteľom na návrh Komisie⁽¹⁾,

- (2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES z 11. marca 2002 o organizácii pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave⁽⁵⁾ požaduje od členských štátov, aby prijali opatrenia obmedzujúce maximálnu týždennú pracovnú dobu mobilných pracovníkov.

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁽²⁾,

- (3) Pri výklade, uplatňovaní, zabezpečovaní dodržiavania a monitorovaní niektorých ustanovení nariadenia (EHS) č. 3820/85 o pravidlách o čase jazdy, prestávke a dobe odpočinku pre vodičov pôsobiacich vo vnútroštátnej i medzinárodnej cestnej doprave v rámci Spoločenstva jednotným spôsobom vo všetkých členských štátoch nastali ťažkosti, spôsobené širokou formuláciou pojmov použitých v týchto ustanoveniach.

po porade s Výborom regiónov,

- (4) Účinné a jednotné zabezpečenie dodržiavania týchto ustanovení je žiaduce, ak sa majú dosiahnuť ciele týchto ustanovení a ak sa nemá znevážiť uplatňovanie pravidiel. Vzniká teda potreba súboru jednoznačnejších a jednoduchších pravidiel, ktoré budú ľahšie pochopiteľné, vykladané a uplatniteľné v odvetví cestnej dopravy a orgánmi zabezpečujúcimi ich dodržiavanie.

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy⁽³⁾, v zmysle spoločného textu schváleného Zmierovacím výborom dňa 8. decembra 2005,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 51 E, 26.2.2002, s. 234.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 221, 17.9.2002, s. 19.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. januára 2003 (Ú. v. EÚ C 38 E, 12.2.2004, s. 152), spoločná pozícia Rady z 9. decembra 2004 (Ú. v. EÚ C 63 E, 15.3.2005, s. 11) a pozícia Európskeho parlamentu z 13. apríla 2005 (Ú. v. EÚ C 33 E, 9.2.2006, s. 425). Legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu z 2. februára 2006 a rozhodnutie Rady z 2. februára 2006.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 370, 31.12.1985, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/59/ES (Ú. v. EÚ L 226, 10.9.2003, s. 4).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 35.

- (5) Opatreniami ustanovenými v tomto nariadení, ktoré sa týkajú pracovných podmienok, by nemalo byť dotknuté právo sociálnych partnerov prijať prostredníctvom kolektívneho vyjednávania alebo iným spôsobom ustanovenia, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie.
- (6) Je žiaduce jednoznačne vymedziť rozsah pôsobnosti tohto nariadenia špecifikovaním hlavných kategórií vozidiel, na ktoré sa vzťahuje.
- (7) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na cestnú dopravu vykonávanú výlučne v rámci Spoločenstva alebo medzi Spoločenstvom, Švajčiarskom a krajinami, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore.
- (8) Európska dohoda o práci posádok vozidiel v medzinárodnej cestnej doprave z 1. júla 1970 (ďalej len „AETR“) v znení zmien a doplnení by sa mala i naďalej vzťahovať na nákladnú i osobnú cestnú dopravu vykonávanú vozidlami evidovanými v ktoromkoľvek členskom štáte alebo ktorejkoľvek krajine, ktorá je zmluvnou stranou AETR, pre celý úsek cesty, keď táto cesta prebieha medzi Spoločenstvom a tretou krajinou inou ako Švajčiarskom alebo krajinami, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo keď cesta prebieha cez tieto krajiny. Je nevyhnutné AETR čo najskôr upraviť, najlepšie do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, s cieľom zosúladiť jej ustanovenia s týmto nariadením.
- (9) V prípade cestnej dopravy, používajúcej vozidlá evidované v tretej krajine, ktorá nie je zmluvnou stranou AETR, by sa ustanovenia AETR mali vzťahovať na časť cesty vykonanú v rámci Spoločenstva alebo v rámci krajín, ktoré sú zmluvnými stranami AETR.
- (10) Keďže predmet AETR patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, právomoc rokovať o tejto dohode a uzavrieť ju má Spoločenstvo.
- (11) Ak si zmena a doplnenie vnútorných predpisov Spoločenstva v danej oblasti vyžiada príslušnú zmenu a doplnenie AETR, členské štáty by mali postupovať spoločne s cieľom čo najskôr dosiahnuť zmenu a doplnenie AETR v súlade s postupom v nej ustanoveným.
- (12) Zoznam výnimiek by sa mal aktualizovať tak, aby odrážal vývoj v odvetví cestnej dopravy za posledných devätnásť rokov.
- (13) Je potrebné poskytnúť úplné vymedzenie všetkých kľúčových pojmov, aby sa uľahčil výklad tohto nariadenia a aby sa zabezpečilo jeho jednotné uplatňovanie. Okrem toho je potrebné usilovať sa o zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovania tohto nariadenia zo strany vnútroštátnych orgánov dohľadu. Vymedzenie pojmu „týždeň“, uvedené v tomto nariadení, by nemalo brániť vodičovi začať svoj pracovný týždeň v ktorýkoľvek deň týždňa.
- (14) S cieľom zaručiť účinné zabezpečenie dodržiavania predpisov je nevyhnutné, aby príslušné orgány pri výkone cestných kontrol a po prechodnom období boli schopné zistiť, či boli časy jazdy a doby odpočinku dodržané v deň kontroly a v predchádzajúcich 28 dňoch.
- (15) Základné pravidlá o časoch jazdy je potrebné ozrejmiť a zjednodušiť, aby bolo možné zabezpečiť ich účinné a jednotné dodržiavanie prostredníctvom digitálneho tachografu, ako je stanovené v nariadení Rady (EHS) č. 3821/85 z 20. decembra 1985 o záznamovom zariadení v cestnej doprave⁽¹⁾ a v tomto nariadení. Okrem toho orgány zabezpečujúce dodržiavanie predpisov v členských štátoch by sa mali prostredníctvom stáleho výboru snažiť o dosiahnutie spoločného porozumenia pri vykonávaní tohto nariadenia.
- (16) V zmysle nariadenia (EHS) č. 3820/85 sa preukázalo, že je možné naplánovať denné doby jazdy a prestávky tak, aby umožňovali vodičovi viesť vozidlo príliš dlho bez úplnej prestávky, čo viedlo k zmenšenej bezpečnosti na cestách a zhoršeniu pracovných podmienok vodiča. Je teda vhodné zabezpečiť, aby rozdelené prestávky boli nariadené tak, aby sa zabránilo zneužívaniu.
- (17) Toto nariadenie má za cieľ zlepšiť sociálne podmienky zamestnancov, na ktorých sa nariadenie vzťahuje, ako aj zlepšiť celkovú bezpečnosť na cestách. Uskutočňuje sa to najmä prostredníctvom ustanovení týkajúcich sa maximálneho času jazdy za deň, za týždeň a za obdobie dvoch po sebe idúcich týždňov, prostredníctvom ustanovenia, ktoré vodičovi ukladá čerpať pravidelnú týždennú dobu odpočinku najmenej raz za dva po sebe idúce týždne, a prostredníctvom ustanovení, ktoré predpisujú, že denná doba odpočinku nemá byť za žiadnych okolností kratšia ako neprerušovaný časový úsek deviatich hodín. Pretože tieto ustanovenia zaručujú primeraný odpočinok a takisto vzhľadom na skúsenosti s postupmi zabezpečenia dodržiavania týchto predpisov z minulých rokov, systém náhrady za skrátené doby denného odpočinku už nie je potrebný.
- (18) Mnoho činností v cestnej doprave v rámci Spoločenstva zahŕňa na istom úseku cesty dopravu trajektom alebo železničnou. Pre tieto činnosti je potrebné vytvoriť jasné, vhodné ustanovenia o dobe denného odpočinku a prestávkach.
- (19) S ohľadom na zvýšenie cezhraničnej nákladnej i osobnej dopravy je v záujme bezpečnosti na cestách a lepšieho dodržiavania predpisov, aby cestné kontroly a kontroly v priestoroch podnikov pokrývali časy jazdy, doby odpočinku a prestávky čerpané v iných členských štátoch alebo tretích krajinách, a je žiaduce zistiť, či príslušné predpisy boli úplne a riadne dodržané.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 370, 31.12.1985, s. 8. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 432/2004 (Ú. v. EÚ L 71, 10.3.2004, s. 3).

- (20) Zodpovednosť dopravných podnikov by sa mala rozšíriť aspoň na dopravné podniky, ktoré sú právnickými alebo fyzickými osobami, a nemala by vylučovať konania proti fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo vedľajšími účastníkmi porušenia tohto nariadenia.
- (21) Je potrebné, aby vodiči pracujúci pre niekoľko dopravných podnikov predkladali každému podniku primerané informácie, ktoré podniku umožnia plniť svoje povinnosti podľa tohto nariadenia.
- (22) S cieľom podporovať sociálny pokrok a zvýšenie bezpečnosti na cestách by si mal každý členský štát zachovať právo prijímať niektoré vhodné opatrenia.
- (23) Vnútroštátne odchýlky by mali odrážať zmeny v odvetvi cestnej dopravy a mali by sa obmedziť len na tie prvky, na ktoré v súčasnosti nepôsobia konkurenčné tlaky.
- (24) Členské štáty by mali stanoviť predpisy pre vozidlá používané na služby pravidelnej osobnej dopravy, pri ktorých trasa linky nepresahuje 50 kilometrov. Tieto predpisy by mali stanoviť primeranú ochranu prostredníctvom povolených časov jazdy a povinných prestávok a dôb odpočinku.
- (25) V záujme účinného zabezpečenia dodržiavania predpisov je žiaduce, aby všetka pravidelná vnútroštátna aj medzinárodná osobná doprava bola kontrolovaná pomocou štandardného záznamového zariadenia.
- (26) Členské štáty by mali ustanoviť pravidlá o sankciách uplatňovaných v prípadoch porušenia tohto nariadenia a zabezpečiť ich vykonanie. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané, odrádzajúce a nediskriminačné. Medzi spoločný súbor opatrení, ktoré majú členské štáty k dispozícii, by mala patriť aj možnosť znehybnenia vozidla v prípade zistenia závažného porušenia predpisov. Ustanoveniami obsiahnutými v tomto nariadení týkajúcimi sa sankcií alebo konaní by nemali byť dotknuté vnútroštátne predpisy týkajúce sa dôkazného bremena.
- (27) V záujme jednoznačného a účinného zabezpečenia dodržiavania predpisov je žiaduce, aby boli zabezpečené jednotné ustanovenia o zodpovednosti dopravných podnikov a vodičov za porušenie tohto nariadenia. Táto zodpovednosť môže viesť k trestným, občianskym alebo správnymsankciám, aké platia v jednotlivých členských štátoch.
- (28) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to stanovenie jasných spoločných pravidiel o časoch jazdy, prestávok a dobách odpočinku, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodu potreby koordinovaného postupu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (29) Opatrenia potrebné na vykonanie tohto nariadenia by mali byť prijaté v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (30) Keďže smernica 2003/59/ES ⁽²⁾ obsahuje ustanovenia o minimálnom veku vodičov a tieto sa musia do roku 2009 transponovať, v tomto nariadení sa vyžadujú len prechodné ustanovenia o minimálnom veku posádky.
- (31) Nariadenie (EHS) č. 3821/85 by malo byť zmenené a doplnené tak, aby ozrejmovalo špecifické povinnosti dopravných podnikov a vodičov, ako aj podporovalo právnu istotu a uľahčovalo zabezpečenie dodržiavania predpisov o čase jazdy a dobách odpočinku pri cestných kontrolách.
- (32) Nariadenie (EHS) č. 3821/85 by malo byť tiež zmenené a doplnené tak, aby zabezpečovalo právnu istotu, pokiaľ ide o nové termíny pre zavedenie digitálnych tachografov a pre dostupnosť kariet vodičov.
- (33) Zavedenie záznamového zariadenia podľa nariadenia (ES) č. 2135/98, ktoré umožňuje elektronický záznam činností vodiča počas obdobia 28 dní na jeho karte vodiča a elektronický záznam využívania vozidla počas obdobia 365 dní, v budúcnosti zabezpečí rýchlejšie a úplnejšie cestné kontroly.
- (34) Podľa smernice 88/599/EHS ⁽³⁾ sa cestné kontroly obmedzujú na denný čas jazdy, dobu denného odpočinku a prestávky. Zavedením digitálneho záznamového zariadenia sa budú údaje o vodičovi a vozidle ukladať elektronicky a bude ich možné vyhodnotiť elektronicky priamo na mieste. Toto by malo po čase umožniť jednoduchú kontrolu doby pravidelného denného odpočinku a doby skráteného denného odpočinku a doby pravidelného týždenného odpočinku a doby skráteného týždenného odpočinku a náhradného odpočinku.
-
- ⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.
- ⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/59/ES z 15. júla 2003 o základnej kvalifikácii a pravidelnom výcviku vodičov určitých cestných vozidiel nákladnej a osobnej dopravy, ktorou sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 a smernica Rady 91/439/EHS a zrušuje smernica Rady 76/914/EHS (Ú. v. EÚ L 226, 10.9.2003, s. 4). Smernica zmenená a doplnená smernicou Rady 2004/66/ES (Ú. v. EÚ L 168, 1.5.2004, s. 35).
- ⁽³⁾ Smernica Rady 88/599/EHS z 23. novembra 1988 o štandardných kontrolných postupoch pre vykonávanie nariadenia (EHS) č. 3820/85 o harmonizácii určitých sociálnych právnych predpisov týkajúcich sa cestnej dopravy a nariadenia (EHS) č. 3821/85 o záznamovom zariadení v cestnej doprave (Ú. v. ES L 325, 29.11.1988, s. 55).

- (35) Skúsenosti ukazujú, že dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia, a to najmä maximálneho času jazdy v období dvoch týždňov možno zabezpečiť len vtedy, ak sa v rámci cestných kontrol uskutoční riadny a účinný dohľad v súvislosti s celým príslušným obdobím.
- (36) Uplatňovanie právnych ustanovení týkajúcich sa digitálnych tachografov by malo byť v súlade s týmto nariadením, aby tak bolo možné dosiahnuť optimálnu účinnosť monitorovania a zabezpečenia dodržiavania niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy.
- (37) Z dôvodov jednoznačnosti a racionalizácie by nariadenie (EHS) č. 3820/85 malo byť zrušené a nahradené týmto nariadením,

3. AETR sa namiesto tohto nariadenia vzťahuje na medzinárodnú cestnú dopravu vykonávanú čiastočne mimo oblastí uvedených v odseku 2 pre:

- vozidlá evidované v Spoločenstve alebo v krajinách, ktoré sú zmluvnými stranami AETR, na celý úsek cesty;
- vozidlá evidované v tretej krajine, ktorá nie je zmluvnou stranou AETR, len na časť cesty prebiehajúcu na území Spoločenstva alebo krajín, ktoré sú zmluvnými stranami AETR.

Ustanovenia AETR by sa mali zosúladiť s ustanoveniami tohto nariadenia tak, aby sa hlavné ustanovenia tohto nariadenia uplatňovali prostredníctvom AETR na takéto vozidlá na každú časť cesty, ktorá prebieha v rámci Spoločenstva.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 3

KAPITOLA I

ÚVODNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Toto nariadenie stanovuje pravidlá o časoch jazdy, prestávkach a dobách odpočinku vodičov, pôsobiach v cestnej nákladnej i osobnej doprave, s cieľom harmonizovať podmienky hospodárskej súťaže medzi druhmi vnútrozemskej dopravy, a to najmä vzhľadom na odvetvie cestnej dopravy, zlepšiť pracovné podmienky a bezpečnosť na cestách. Cieľom tohto nariadenia je tiež podporovať lepšie monitorovanie a postup zabezpečenia dodržiavania predpisov členskými štátmi a vylepšené pracovné postupy v odvetví cestnej dopravy.

Článok 2

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na cestnú dopravu:

- tovaru, kde maximálna prípustná hmotnosť vozidla vrátane každého prívesu alebo návesu je vyššia ako 3,5 tony, alebo
- osôb vozidlami skonštruovanými alebo trvalo prispôbenými na prepravu viac ako deviatich osôb vrátane vodiča, ktoré sú určené na tieto účely.

2. Toto nariadenie sa bez ohľadu na krajinu evidencie vozidla vzťahuje na cestnú dopravu vykonávanú:

- výhradne v rámci Spoločenstva alebo
- medzi Spoločenstvom, Švajčiarskom a krajinami, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Toto nariadenie sa nevzťahuje na cestnú dopravu vykonávanú:

- vozidlami používanými v pravidelnej osobnej doprave, pri ktorých trasa linky nepresahuje 50 kilometrov;
- vozidlami s maximálnou povolenou rýchlosťou nepresahujúcou 40 kilometrov za hodinu;
- vozidlami vlastnenými alebo prenášanými bez vodiča ozbrojenými silami, civilnou ochranou, požiarnym zborom a silami, zodpovednými za zachovanie verejného poriadku, ak sa preprava realizuje v dôsledku úloh, ktorými sú tieto služby poverené, a je pod ich kontrolou;
- vozidlami, používanými v núdzových situáciách alebo pri záchranných akciách vrátane vozidiel používaných pri nekomerčnej doprave humanitárnej pomoci;
- špecializovanými vozidlami používanými na lekárske účely;
- špecializovanými havarijnými vozidlami pracujúcimi v okruhu 100 kilometrov od svojej základne;
- vozidlami, ktoré sa podrobujú cestným skúškam na účely technického rozvoja, opráv alebo údržby, a novými alebo prestavanými vozidlami, ktoré ešte neboli uvedené do prevádzky;
- vozidlami alebo jazdnými súpravami s maximálnou prípustnou hmotnosťou nepresahujúcou 7,5 tony, používanými na nekomerčnú nákladnú dopravu;
- úžitkovými vozidlami, ktoré majú status historických vozidiel podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom sa prevádzkujú, a ktoré sa používajú na nekomerčnú nákladnú alebo osobnú dopravu.

Článok 4

Na účely tohto nariadenia platia tieto vymedzenia pojmov:

- a) „cestná doprava“ je akákoľvek cesta vykonávaná celkom alebo čiastočne po verejných cestách naloženým alebo nenaloženým vozidlom, ktoré sa používa na prepravu osôb alebo tovaru;
- b) „vozidlo“ je každé motorové vozidlo, ťahač, príves alebo náves alebo kombinácia týchto vozidiel, ktoré sú vymedzené takto:
- „motorové vozidlo“ je každé vozidlo s vlastným pohonom, ktoré sa pohybuje po ceste, okrem vozidiel pohybujúcich sa trvalo po koľajniciach, ktoré sa bežne používa na prepravu osôb alebo tovaru,
 - „ťaháč“ je každé vozidlo s vlastným pohonom, ktoré sa pohybuje po ceste, okrem vozidiel pohybujúcich sa trvalo po koľajniciach, ktoré je špeciálne určené na ťahanie, tlačenie alebo premiestňovanie prívesov, návesov, nástrojov alebo strojov,
 - „príves“ je akékoľvek vozidlo určené na pripojenie k motorovému vozidlu alebo ťahaču,
 - „náves“ je príves bez prednej nápravy pripájaný tak, že podstatnú časť jeho hmotnosti a hmotnosti jeho nákladu nesie ťahač alebo motorové vozidlo;
- c) „vodič“ je každá osoba, ktorá vedie vozidlo hoci aj krátky čas alebo ktorá sa prepravuje vo vozidle v rámci svojich povinností, aby bola v prípade potreby k dispozícii viesť vozidlo;
- d) „prestávka“ je každý časový úsek, počas ktorého vodič nesmie viesť vozidlo ani vykonávať žiadnu inú prácu a ktorý sa využíva výlučne na regeneráciu;
- e) „iná práca“ sú všetky činnosti vymedzené ako pracovný čas v článku 3 písm. a) smernice 2002/15/ES okrem „jazdy“, vrátane každej práce, vykonávanej pre rovnakého alebo iného zamestnávateľa v odvetví dopravy alebo mimo neho;
- f) „odpočinok“ je akýkoľvek neprerušovaný časový úsek, počas ktorého môže vodič voľne disponovať svojím časom;
- g) „doba denného odpočinku“ je akákoľvek denná doba, počas ktorej môže vodič voľne disponovať svojím časom, a zahŕňa „dobu pravidelného denného odpočinku“ a „dobu skráteného denného odpočinku“:
- „doba pravidelného denného odpočinku“ je akákoľvek doba odpočinku trvajúca najmenej 11 hodín. Prípadne sa táto doba pravidelného denného odpočinku môže čerpať v dvoch dobách, z ktorých prvá musí byť neprerušovaný časový úsek trvajúci najmenej 3 hodiny a druhá musí byť neprerušovaný časový úsek trvajúci najmenej 9 hodín,
 - „doba skráteného denného odpočinku“ je akákoľvek doba odpočinku trvajúca najmenej 9 hodín, avšak menej ako 11 hodín;
- h) „doba týždenného odpočinku“ je časový úsek jedného týždňa, počas ktorého môže vodič voľne disponovať svojím časom, a zahŕňa „dobu pravidelného týždenného odpočinku“ a „dobu skráteného týždenného odpočinku“:
- „doba pravidelného týždenného odpočinku“ je akákoľvek doba odpočinku trvajúca najmenej 45 hodín,
 - „doba skráteného týždenného odpočinku“ je akákoľvek doba odpočinku trvajúca menej ako 45 hodín, ktorá sa môže, pokiaľ článok 8 ods. 6 neustanovuje inak, skrátiť na najmenej 24 po sebe idúcich hodín;
- i) „týždeň“ je obdobie od 00.00 hodín v pondelok do 24.00 hodín v nedeľu;
- j) „čas jazdy“ je trvanie vedenia vozidla zaznamenané:
- automaticky alebo poloaautomaticky záznamovým zariadením, ako je vymedzené v prílohe I a v prílohe IB k nariadeniu (EHS) č. 3821/85, alebo
 - ručne, ako je požadované v článku 16 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 3821/85;
- k) „denný čas jazdy“ je celkový súhrnný čas jazdy medzi koncom jednej doby denného odpočinku a začiatkom nasledujúcej doby denného odpočinku alebo medzi dobou denného odpočinku a dobou týždenného odpočinku;
- l) „týždenný čas jazdy“ je celkový súhrnný čas jazdy počas týždňa;
- m) „maximálna prípustná hmotnosť“ je maximálna povolená pohotovostná hmotnosť plne naloženého vozidla;
- n) „pravidelná osobná doprava“ je vnútroštátna a medzinárodná doprava v zmysle článku 2 nariadenia Rady (EHS) č. 684/92 zo 16. marca 1992 o spoločných pravidlách pre medzinárodnú prepravu osôb autokarmi a autobusmi ⁽¹⁾;
- o) „vedenie viacerými osobami“ je situácia, keď sú počas každej doby jazdy medzi dvoma po sebe idúcimi dobami denného odpočinku alebo medzi dobou denného odpočinku a dobou týždenného odpočinku vo vozidle najmenej dvaja vodiči, ktorí budú vozidlo viesť. V prvej hodine vedenia vozidla viacerými osobami je prítomnosť druhého vodiča nepovinná, avšak pre zvyšok doby je povinná;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 74, 20.3.1992, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené Aktom o prístupení z roku 2003.

- p) „dopravný podnik“ je akákoľvek fyzická osoba, akákoľvek právnická osoba, akékoľvek združenie alebo skupina osôb bez právnej subjektivity, zisková alebo nezisková, alebo akýkoľvek úradný orgán s vlastnou právnou subjektivitou alebo bez nej, alebo závislý od orgánu majúceho takúto subjektivitu, ktorý sa zaoberá cestnou dopravou v prenájme alebo za úhradu alebo na vlastný účet;
- q) „doba jazdy“ je súhrnný čas jazdy, odkedy vodič začal viesť vozidlo po dobe odpočinku alebo prestávke, až kým nezačne čerpať dobu odpočinku alebo prestávku. Doba jazdy môže byť nepretržitá alebo rozdelená.

KAPITOLA II

POSÁDKA, ČASY JAZDY, PRESTÁVKY A DOBY ODPOČINKU

Článok 5

1. Minimálny vek sprievodcov je 18 rokov.
2. Minimálny vek spolujazdcov vodiča je 18 rokov. Členské štáty však môžu znížiť minimálny vek spolujazdcov vodiča na 16 rokov, ak:
 - a) sa cestná doprava vykonáva v rámci jedného členského štátu v okruhu 50 kilometrov od základne vozidla vrátane miestnych správnych oblastí, ktorých centrá ležia v rámci tohto okruhu;
 - b) zníženie slúži na účely odborného vzdelávania a
 - c) sú dodržiavané obmedzenia uložené vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu v pracovnoprávných veciach.

Článok 6

1. Denný čas jazdy nesmie presiahnuť 9 hodín.

Denný čas jazdy sa však môže predĺžiť na najviac 10 hodín nie častejšie ako dvakrát za týždeň.

2. Týždenný čas jazdy nesmie presiahnuť 56 hodín a nesmie spôsobiť prekročenie maximálneho týždenného pracovného času, ako je ustanovený v smernici 2002/15/ES.
3. Celkový súhrnný čas jazdy počas dvoch po sebe idúcich týždňov nesmie presiahnuť 90 hodín.
4. Denné a týždenné časy jazdy zahŕňajú všetky časy jazdy na území Spoločenstva alebo tretej krajiny.

5. Ako inú prácu vodič zaznamená všetok čas strávený podľa článku 4 písm. e), ako aj akýkoľvek čas strávený vedením vozidla používaného na komerčnú dopravu, ktorá nepatrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a zaznamená všetky doby pohotovosti v zmysle článku 15 ods. 3 písm. c) nariadenia (EHS) č. 3821/85 od svojej poslednej doby denného alebo týždenného odpočinku. Tieto záznamy sa vedú buď ručne na záznamovom liste, na výtlačku, alebo pomocou ovládačov na manuálne vkladanie údajov na záznamovom zariadení.

Článok 7

Po štyroch a pol hodinách jazdy má vodič neprerušovanú prestávku trvajúcu najmenej štyridsaťpäť minút, ak nezačína čerpať dobu odpočinku.

Táto prestávka sa môže nahradiť prestávkou trvajúcou najmenej 15 minút, po ktorej nasleduje prestávka trvajúca najmenej 30 minút, pričom každá je rozložená tak, aby boli splnené ustanovenia prvého odseku.

Článok 8

1. Vodič čerpá denné a týždenné doby odpočinku.
2. V priebehu každých 24 hodín po ukončení predchádzajúcej doby denného odpočinku alebo doby týždenného odpočinku vodič čerpá novú dobu denného odpočinku.

Ak časť doby denného odpočinku, zahrnutéj v období 24 hodín, je aspoň 9 hodín, avšak menej ako 11 hodín, potom sa predmetná doba denného odpočinku považuje za dobu skráteného denného odpočinku.
3. Doba denného odpočinku sa môže predĺžiť na dobu pravidelného týždenného odpočinku alebo na dobu skráteného týždenného odpočinku.
4. Vodič môže mať najviac tri skrátené doby denného odpočinku v období medzi ľubovoľnými dvoma dobami týždenného odpočinku.

5. Odchylné od odseku 2 musí vodič podieľajúci sa na vedení vozidla viacerými osobami čerpať do 30 hodín od ukončenia doby denného odpočinku alebo doby týždenného odpočinku novú dobu denného odpočinku trvajúcu najmenej 9 hodín.

6. V každých dvoch po sebe idúcich týždňoch vodič čerpá najmenej:

- dve doby pravidelného týždenného odpočinku alebo
- jednu dobu pravidelného týždenného odpočinku a jednu dobu skráteného týždenného odpočinku trvajúcu najmenej 24 hodín. Toto skrátenie sa však nahradí primeraným odpočinkom čerpaným vcelku pred ukončením tretieho týždňa nasledujúceho po predmetnom týždni.

Týždenná doba odpočinku sa začne najneskôr na konci šiestich 24-hodinových období od ukončenia predchádzajúcej doby týždenného odpočinku.

7. Každý odpočinok čerpaný ako náhrada doby skráteného týždenného odpočinku sa pripočíta k ďalšej dobe odpočinku trvajúcej aspoň deväť hodín.

8. Ak sa tak vodič rozhodne, môžu sa doby denného odpočinku a doby skráteného týždenného odpočinku mimo základne čerpať vo vozidle, pokiaľ je vybavené vhodnými zariadeniami na spanie pre každého vodiča a vozidlo nie je v pohybe.

9. Doba týždenného odpočinku, ktorá spadá do dvoch týždňov, sa môže započítať do ktoréhokoľvek týždňa, nie však do oboch.

Článok 9

1. Odchyľne od článku 8, ak vodič sprevádza vozidlo prepravované trajektom alebo vlakom a čerpá dobu pravidelného denného odpočinku, tento odpočinok sa môže prerušiť inými činnosťami najviac dvakrát, pričom takéto prerušenie celkovo nepresiahne jednu hodinu. Počas tejto doby pravidelného denného odpočinku má vodič prístup k lôžku alebo ležadlu.

2. Všetok čas strávený cestovaním na miesto prevzatia vozidla, ktoré patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, alebo návratom z tohto miesta, ak sa vozidlo nenachádza v bydlisku vodiča ani v operačnom centre zamestnávateľa, kde má vodič obvykle základňu, sa nepovažuje za odpočinok alebo prestávku za predpokladu, že vodič nie je ani na trajekte, ani vo vlaku a nemá prístup k lôžku alebo ležadlu.

3. Všetok čas, ktorý vodič strávi vedením vozidla, ktoré nepatrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, k vozidlu alebo od vozidla, ktoré patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia a ktoré sa nenachádza v bydlisku vodiča, ani v operačnom centre zamestnávateľa, kde má vodič obvykle základňu, sa považuje za inú prácu.

KAPITOLA III

ZODPOVEDNOSŤ DOPRAVNÝCH PODNIKOV

Článok 10

1. Dopravný podnik neposkytne vodičom, ktorých zamestnáva, alebo vodičom, ktorých má k dispozícii, žiadnu platbu, a to ani vo forme prémie alebo príplatku ku mzde, ktorá by súvisela s prejdenu vzdialenosťou a/alebo množstvom dopraveného tovaru, ak má platba taký charakter, ktorý by ohrozil bezpečnosť na cestách a/alebo podnietil porušenie tohto nariadenia.

2. Dopravný podnik zorganizuje prácu vodičov uvedených v odseku 1 tak, aby vodiči boli schopní dodržať nariadenie (EHS) č. 3821/85 a kapitolu II tohto nariadenia. Dopravný podnik vodičov vhodne poučí a vykonáva pravidelné kontroly s cieľom zabezpečiť dodržiavanie nariadenia (EHS) č. 3821/85 a kapitoly II tohto nariadenia.

3. Dopravný podnik zodpovedá za porušenie predpisov, ktorého sa dopustia vodiči podniku, a to aj vtedy, ak k porušeniu došlo na území iného členského štátu alebo tretej krajiny.

Bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov brať dopravné podniky plne na zodpovednosť, členské štáty môžu túto zodpovednosť podmieniť porušením odsekov 1 a 2 zo strany podniku. Členské štáty môžu zväziť dôkazy o tom, že dopravný podnik nemožno rozumne brať na zodpovednosť za porušenie, ku ktorému došlo.

4. Podniky, odosielatelia, zasielateľia, organizátori zájazdov, hlavní dodávateľia, subdodávateľia a agentúry zamestnávajúce vodičov zabezpečia, aby boli zmluvne dohodnuté dopravné harmonogramy v súlade s týmto nariadením.

5. a) Dopravný podnik, ktorý používa vozidlá vybavené záznamovým zariadením v súlade s prílohou IB nariadenia (EHS) č. 3821/85, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia:

i) zabezpečí, že z vozidlovej jednotky a z karty vodiča sa budú sťahovať všetky údaje tak pravidelne, ako je to ustanovené členským štátom, a že príslušné údaje sa budú sťahovať častejšie, aby sa zabezpečilo sťahovanie všetkých údajov týkajúcich sa činností vykonávaných týmto podnikom alebo pre tento podnik;

ii) zabezpečí, aby sa všetky údaje stiahnuté z vozidlovej jednotky a z karty vodiča uchovávali po dobu najmenej dvanástich mesiacov po ich zaznamenaní a aby boli tieto údaje na žiadosť inšpekčného úradníka prístupné priamo alebo na diaľku z priestorov podniku;

b) na účely tohto odseku sa „sťahovanie“ vykladá v súlade s vymedzením pojmov stanoveným v prílohe IB kapitole I písm. s) nariadenia (EHS) č. 3821/85;

c) o maximálnom období, v ktorom sa príslušné údaje musia stiahnuť v zmysle písmena a) bodu i), rozhodne Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2.

KAPITOLA IV

VÝNIMKY

Článok 11

Členský štát môže stanoviť dlhšie minimálne prestávky a doby odpočinku alebo kratšie maximálne časy jazdy, než je stanovené v článkoch 6 až 9 na cestnú dopravu vykonávanú úplne v rámci jeho územia. Členské štáty však pri tom musia vziať do úvahy príslušné kolektívne či iné zmluvy, uzatvorené medzi sociálnymi partnermi. Ustanovenia tohto nariadenia sa však aj naďalej vzťahujú na vodičov pôsobiacich v medzinárodnej doprave.

Článok 12

Ak tým vodič neohrozí bezpečnosť na ceste, môže sa odchýliť od článkov 6 až 9 do miery potrebnej na to, aby s vozidlom došiel na miesto vhodné na zastavenie a zaistil bezpečnosť osôb, vozidla alebo jeho nákladu. Vodič uvedie dôvod tejto odchýlky ručne v záznamovom liste záznamového zariadenia alebo vo výťažku zo záznamového zariadenia alebo vo svojom rozpise služieb najneskôr pri príchode na miesto vhodné na zastavenie.

Článok 13

1. Ak tým nebudú dotknuté ciele stanovené v článku 1, môže každý členský štát na svojom vlastnom území alebo so súhlasom dotknutých štátov na území iného členského štátu udeliť výnimky a tieto výnimky individuálne podmieniť, z článkov 5 až 9, ktoré sa vzťahujú na dopravu:

- a) vozidlami vo vlastníctve orgánov verejnej moci alebo nimi prenášanými bez vodiča na účely cestnej dopravy, ktorá nekonkuruje súkromným dopravným podnikom;
- b) vozidlami používanými alebo prenášanými bez vodiča poľnohospodárskymi, záhradníkmi, lesníkmi, chovateľskými alebo rybárskymi podnikmi na prepravu tovaru ako súčasť svojej podnikateľskej činnosti v okruhu do 100 kilometrov od miesta, kde má podnik základňu;
- c) poľnohospodárskymi traktormi a lesnými traktormi používanými na poľnohospodárske alebo lesnícke činnosti v okruhu do 100 kilometrov od základne podniku, ktorý vozidlo vlastní, najíma alebo prenájíma;
- d) vozidlami alebo jazdnými súpravami s maximálnou prípustnou hmotnosťou nepresahujúcou 7,5 tony, ktoré používajú:
 - poskytovatelia univerzálnych služieb v zmysle článku 2 ods. 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb ⁽¹⁾ na dodávku zásielok ako súčasť univerzálnej služby alebo
 - na prepravu materiálu, zariadení alebo strojov, ktoré vodič používa počas svojej práce.

Tieto vozidlá sa používajú iba v okruhu 50 kilometrov od základne podniku a pod podmienkou, že vedenie vozidla nepredstavuje hlavnú činnosť vodiča;

- e) vozidlami prevádzkovanými výlučne na ostrovoch s rozlohou do 2 300 kilometrov štvorcových, ktoré nie

sú s ostatnou časťou štátneho územia spojené mostom, brodom alebo tunelom, ktorý je prístupný motorovým vozidlám;

- f) vozidlami používanými na prepravu tovaru v okruhu 50 kilometrov od základne podniku, a ktoré sú poháňané zemným alebo skvapalneným plynom alebo elektrinou, ktorých maximálna prípustná hmotnosť vrátane hmotnosti prívesu alebo návesu nepresahuje 7,5 tony;
- g) vozidlami používanými pri výcviku a preskúšaní vodičov na účely získania vodičského preukazu alebo osvedčenia o odbornej spôsobilosti za predpokladu, že sa nepoužívajú na komerčnú nákladnú alebo osobnú dopravu;
- h) vozidlami používanými v súvislosti s kanalizáciou, ochranou pred povodňami, vodárenskými, plynárenskými a elektrárenskými údržbárskymi službami, údržbou a kontrolou ciest, pri zbere a odvoze domového odpadu a v súvislosti so službami likvidácie odpadu, telegrafnými a telefónnymi službami, rozhlasovým a televíznym vysielaním alebo pri zisťovaní rozhlasových a televíznych vysielačov a prijímačov;
- i) vozidlami s počtom miest na sedenie od 10 do 17, ktoré sa používajú výlučne na nekomerčnú osobnú dopravu;
- j) špecializovanými vozidlami na prepravu zariadení cirkušov a lunaparkov;
- k) špeciálne upravenými mobilnými projekčnými vozidlami, ktorých hlavným účelom pri státi je vzdelávanie;
- l) vozidlami používanými na zber mlieka z fariem a spätnú prepravu kontajnerov na mlieko alebo mliečnych produktov určených na kŕmenie zvierat;
- m) špecializovanými vozidlami na prepravu peňazí a/alebo cenností;
- n) vozidlami, ktoré sa používajú na prepravu živočíšneho odpadu alebo uhynutých zvierat, ktoré nie sú určené pre ľudskú spotrebu;
- o) vozidlami, ktoré sa používajú výlučne v rámci zberných priestorov, ako sú prístavy, terminály intermodálnej dopravy a železničné terminály;
- p) vozidlami používanými na prepravu živých zvierat z fariem na miestne trhy a naopak alebo z trhov na miestne bitúny v okruhu do 50 kilometrov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 15, 21.1.1998, s. 14. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

2. Členské štáty informujú Komisiu o výnimkách udelených podľa odseku 1 a Komisia o tom informuje ostatné členské štáty.

3. Ak tým nie sú dotknuté ciele stanovené v článku 1 a vodičom sa poskytuje primeraná ochrana, členský štát môže po schválení Komisiou udeliť na svojom vlastnom území menšie výnimky z tohto nariadenia pre vozidlá používané vo vopred určených oblastiach s hustotou obyvateľstva nižšou ako 5 osôb na kilometer štvorcový, a to v týchto prípadoch:

- pre pravidelnú vnútroštátnu osobnú dopravu, ak je jej cestovný poriadok schválený orgánmi (v takomto prípade možno povoliť iba výnimky týkajúce sa prestávok), a
- pre vnútroštátnu cestnú nákladnú dopravu na vlastný účet alebo v prenájme alebo za úhradu, ktorá nemá vplyv na jednotný trh a je potrebná na zachovanie určitých priemyselných odvetví na dotknutom území, a keď ustanovenia tohto nariadenia o výnimkách ukladajú obmedzujúci okruh do 100 kilometrov.

Cestná doprava v zmysle tejto výnimky môže zahŕňať cestu do oblasti s hustotou obyvateľstva najmenej 5 osôb na kilometer štvorcový výlučne na účely ukončenia alebo začatia tejto cesty. Každé takéto opatrenie musí byť primerané svojou povahou a rozsahom.

Článok 14

1. Ak tým nie sú dotknuté ciele stanovené v článku 1, členské štáty môžu po schválení Komisiou udeliť výnimky z uplatňovania článkov 6 až 9 na dopravné činnosti vykonávané za mimoriadnych okolností.

2. V naliehavých prípadoch môžu členské štáty udeliť dočasnú výnimku na obdobie nepresahujúce 30 dní, o čom bezodkladne informujú Komisiu.

3. Komisia informuje ostatné členské štáty o všetkých výnimkách udelených podľa tohto článku.

Článok 15

Členské štáty zabezpečia, aby sa na vodičov vozidiel uvedených v článku 3 písm. a) vzťahovali vnútroštátne predpisy, ktoré poskytujú primeranú ochranu vzhľadom na povolené časy jazdy a povinné prestávky a doby odpočinku.

KAPITOLA V

KONTROLNÉ POSTUPY A SANKCIE

Článok 16

1. Ak vozidlo nie je vybavené žiadnym záznamovým zariadením v súlade s nariadením (EHS) č. 3821/85, odseky 2 a 3 tohto článku sa vzťahujú na:

- a) pravidelnú vnútroštátnu osobnú dopravu a

- b) pravidelnú medzinárodnú osobnú dopravu, ktorej koncové stanice sú umiestnené vo vzdialenosti do 50 kilometrov vzdušnou čiarou od hranice medzi dvoma členskými štátmi a ktorej dĺžka trasy nepresahuje 100 kilometrov.

2. Cestovný poriadok a rozpis služieb vypracuje dopravný podnik a uvádza pri každom vodičovi jeho meno, miesto, kde má základňu, a vopred stanovený cestovný poriadok pre rôzne doby jazdy, inú prácu, prestávky a pohotovosť.

Každý vodič dopravy uvedenej v odseku 1 má výpis z rozpisu služieb a kópiu cestovného poriadku.

3. Rozpis služieb:

- a) zahŕňa všetky údaje uvedené v odseku 2 na minimálne obdobie pokrývajúce predchádzajúcich 28 dní; tieto údaje sa musia aktualizovať v pravidelných intervaloch, ktorých dĺžka nepresahuje jeden mesiac;
- b) podpisuje ho vedúci dopravného podniku alebo osoba, ktorá je oprávnená ho zastupovať;
- c) sa uchováva v dopravnom podniku jeden rok po uplynutí obdobia, na ktoré sa vzťahuje. Dopravný podnik poskytne výpis z rozpisu služieb dotknutým vodičom, ktorí o to požiadajú, a
- d) predloží sa a odovzdá na žiadosť oprávneného inšpekčného úradníka.

Článok 17

1. Pomocou štandardného tlačiva uvedeného v rozhodnutí 93/173/EHS⁽¹⁾ členské štáty oznamujú Komisii potrebné informácie, ktoré jej umožnia vypracovať každé dva roky správu o uplatňovaní tohto nariadenia a nariadenia (EHS) č. 3821/85 a o vývoji v predmetnej oblasti.

2. Tieto informácie sa oznámia Komisii najneskôr do 30. septembra roku, ktorý nasleduje po uplynutí príslušného dvojročného obdobia.

3. Táto správa uvedie, ako sa využili výnimky uvedené v článku 13.

4. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu do 13 mesiacov od uplynutia príslušného dvojročného obdobia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 72, 25.3.1993, s. 33.

Článok 18

Členské štáty prijímajú také opatrenia, aké môžu byť potrebné na vykonanie tohto nariadenia.

Článok 19

1. Členské štáty ustanovia predpisy o sankciách vzťahujúcich sa na porušenie tohto nariadenia a nariadenia (EHS) č. 3821/85 a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonania. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané, odrádzajúce a nediskriminačné. Žiadne porušenie tohto nariadenia a nariadenia (EHS) č. 3821/85 nemôže byť predmetom viac ako jednej sankcie alebo postupu. Členské štáty informujú Komisiu o týchto opatreniach a predpisoch o sankciách do dňa určeného v druhom pododseku článku 29. Komisia zodpovedajúcim spôsobom informuje členské štáty.

2. Členský štát umožní príslušným orgánom uložiť sankciu podniku a/alebo vodičovi za porušenie tohto nariadenia zisteného na svojom území, za ktoré ešte nebola sankcia uložená, a to aj vtedy, ak k danému porušeniu došlo na území iného členského štátu alebo tretej krajiny.

Výnimočne pri zistení porušenia, ktoré:

- nebolo spáchané na území dotknutého členského štátu a
- ktoré spáchal podnik, ktorý je usadený v inom členskom štáte alebo tretej krajine, alebo vodič, ktorého miesto výkonu zamestnania je v inom členskom štáte alebo v tretej krajine,

môže do 1. januára 2009 členský štát namiesto uloženia sankcie oznámiť skutočnosť porušenia príslušnému orgánu v členskom štáte alebo tretej krajine, kde je podnik usadený alebo kde je miesto výkonu zamestnania vodiča.

3. Vždy, keď členský štát začne konanie alebo uloží sankciu za konkrétne porušenie, poskytne o tom vodičovi náležitý písomný doklad.

4. Členské štáty zabezpečia, aby bol v platnosti systém primeraných sankcií, ktoré môžu zahŕňať aj peňažné sankcie, za porušenie tohto nariadenia alebo nariadenia (EHS) č. 3821/85 zo strany podnikov, pridružených odosielateľov, zasielateľov, organizátorov zájazdov, hlavných dodávateľov, subdodávateľov a agentúr zamestnávajúcich vodičov.

Článok 20

1. Vodič uchováva všetky doklady, poskytnuté členskými štátmi, týkajúce sa uloženej sankcie alebo začatia konania dovedy, kým to isté porušenie tohto nariadenia už nebude môcť viesť k druhému konaniu alebo sankcii podľa tohto nariadenia.

2. Vodič na požiadanie predloží doklady uvedené v odseku 1.

3. Vodič, ktorý je zamestnaný vo viac ako jednom dopravnom podniku, alebo je k dispozícii viac ako jednému dopravnému podniku, poskytne každému podniku dostatočné informácie, ktoré podniku umožnia zabezpečiť súlad s kapitolou II.

Článok 21

Na účely riešenia prípadov, pri ktorých členský štát usúdi, že došlo k porušeniu tohto nariadenia takým spôsobom, že je zrejmé, že to môže ohroziť bezpečnosť na cestách, poverí tento členský štát príslušný orgán, aby zabezpečil znehybenie dotknutého vozidla, až kým nedôjde k odstráneniu príčiny porušenia. Členský štát môže nariadiť vodičovi začať čerpať dobu denného odpočinku. Členské štáty môžu v prípade potreby taktiež odňať, pozastaviť platnosť alebo obmedziť licenciu podniku, ak je podnik usadený v danom členskom štáte, alebo odňať, pozastaviť platnosť alebo obmedziť vodičský preukaz vodiča. Komisia, konajúc v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2, vypracuje usmernenia s cieľom podporovať harmonizované uplatňovanie tohto článku.

Článok 22

1. Členské štáty si navzájom pomáhajú pri uplatňovaní tohto nariadenia a pri kontrole jeho dodržiavania.

2. Príslušné orgány členských štátov si vzájomne vymieňajú všetky dostupné informácie, ktoré sa týkajú:

- a) porušení pravidiel ustanovených v kapitole II, ktorých sa dopustili osoby, ktoré nemajú bydlisko v danom členskom štáte, a všetkých sankcií uložených za takéto porušenia;
- b) sankcií uložených členským štátom za takéto porušenia, ktorých sa dopustili osoby s bydliskom v danom členskom štáte v iných členských štátoch.

3. Členské štáty pravidelne zasielajú Komisii príslušné informácie týkajúce sa vnútroštátneho výkladu a uplatňovania tohto nariadenia a Komisia tieto informácie elektronickou formou sprístupní ostatným členským štátom.

4. Komisia podporuje dialóg medzi členskými štátmi o vnútroštátnom výklade a uplatňovaní tohto nariadenia prostredníctvom výboru uvedeného v článku 24 ods. 1.

Článok 23

Spoločenstvo začne akékoľvek rokovania s tretími krajinami, ktoré sa ukážu ako potrebné pre vykonávanie tohto nariadenia.

Článok 24

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 18 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 3821/85.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.
3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Článok 25

1. Komisia na žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu:
 - a) preskúma prípady, kde vznikajú rozdiely v uplatňovaní a zabezpečovaní dodržiavania akýchkoľvek ustanovení tohto nariadenia, a to najmä ustanovení týkajúcich sa času jazdy, prestávok a dôb odpočinku;
 - b) ozrejmi ustanovenia tohto nariadenia s cieľom podporiť spoločný prístup.
2. V prípadoch uvedených v odseku 1 Komisia prijme rozhodnutie o odporúčanom prístupe v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2. Komisia svoje rozhodnutie oznámi Európskemu parlamentu, Rade a členským štátom.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Nariadenie (EHS) č. 3821/85 sa mení a dopĺňa takto:

1. Článok 2 sa nahrádza takto:

„Článok 2

Na účely tohto nariadenia sa použijú vymedzenia pojmov ustanovené v článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 (*).

(*) Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 1“

2. V článku 3 sa odseky 1, 2 a 3 nahrádzajú takto:

„1. Záznamové zariadenie sa inštaluje a použije vo vozidlách evidovaných v členskom štáte, ktoré sa používajú na cestnú osobnú a nákladnú dopravu, okrem vozidiel uvedených v článku 3 nariadenia (ES) č. 561/2006. Vozidlá uvedené v článku 16 ods. 1 nariadenia (ES) č. 561/2006 a vozidlá vyňaté z rozsahu uplatňovania

nariadenia (EHS) č. 3820/85, ktoré však už nie sú vyňaté podľa nariadenia (ES) č. 561/2006, musia túto požiadavku splniť do 31. decembra 2007.

2. Členské štáty môžu vyňať vozidlá uvedené v článku 13 ods. 1 a ods. 3 nariadenia (ES) č. 561/2006 z rozsahu uplatňovania tohto nariadenia.

3. Členské štáty môžu po povolení Komisie vyňať z rozsahu uplatňovania tohto nariadenia vozidlá používané na dopravné činnosti uvedené v článku 14 nariadenia (ES) č. 561/2006.“

3. Článok 14 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Podnik uchováva záznamové listy a výťažky, ak sú výťažky urobené na účely dosiahnutia súladu s článkom 15 ods. 1, v chronologickom poradí a v čitateľnej forme najmenej jeden rok po ich použití a poskytne kópie dotknutým vodičom, ktorí o ne požiadajú. Podnik tiež poskytne kópie údajov stiahnutých z kariet vodičov dotknutým vodičom, ktorí o ne požiadajú, a výťažky týchto kópií. Záznamové listy, výťažky a stiahnuté údaje sa predložia alebo odovzdajú na požiadanie ktoréhokoľvek oprávneného inšpekčného úradníka.“

4. Článok 15 sa mení a dopĺňa takto:

— v odseku 1 sa na konci dopĺňa tento pododsek:

„Ak sa karta vodiča poškodila, bola nesprávne použitá alebo ju vodič nemá, vodič:

- a) na začiatku svojej cesty vytlačí všetky údaje o vozidle, ktoré riadi, a do tohto výťažku uvedie:

- i) údaje, ktoré umožňujú identifikáciu vodiča (meno, číslo karty vodiča alebo vodičského preukazu vodiča) vrátane jeho podpisu;

- ii) doby uvedené v odseku 3 druhej zarážke písm. b), c) a d);

- b) po ukončení svojej cesty vytlačí informácie týkajúce sa dôb zaznamenaných záznamovým zariadením, zaznamenaná všetky doby inej práce, pohotovosti a čerpaného odpočinku od doby vyhotovenia výťažku na začiatku cesty, keď neboli zaznamenané tachografom, a na tomto dokumente vyznačí údaje, ktoré umožnia identifikáciu vodiča (meno, číslo karty vodiča alebo vodičského preukazu vodiča) vrátane podpisu vodiča.“

— odsek 2 druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Keď sa vodič nachádza mimo vozidla a v dôsledku toho nemôže používať zariadenie namontované vo vozidle, časové úseky uvedené v odseku 3 druhej zarážke písm. b), c) a d):

- a) v prípade vybavenia vozidla záznamovým zariadením podľa prílohy I sa zapisujú na záznamový list buď ručne, automatickým záznamom, alebo inými prostriedkami, čitateľne a bez znečistenia listu, alebo
- b) v prípade vybavenia vozidla záznamovým zariadením podľa prílohy IB sa zapisujú na kartu vodiča pomocou ovládača na manuálne zapisovanie, nachádzajúceho sa na záznamovom zariadení.

Ak je vo vozidle vybavenom záznamovým zariadením podľa prílohy IB viac než jeden vodič, každý vodič zabezpečí, aby bola jeho karta vodiča vložená do správneho slotu tachografu.“

— v odseku 3 sa písmená b) a c) nahrádzajú takto:

„b) „iná práca“ je akákoľvek iná činnosť ako vedenie vozidla, ako je vymedzená v článku 3 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES z 11. marca 2002 o organizácii pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave (*), ako aj každá práca vykonávaná pre rovnakého alebo iného zamestnávateľa v odvetví dopravy alebo mimo neho, a musí sa zaznamenávať pod symbolom :

c) „pohotovosť“, vymedzená v článku 3 písm. b) smernice 2002/15/ES sa musí zaznamenávať pod symbolom .

(*) Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 35.“

— odsek 4 sa vypúšťa,

— odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. a) Ak vodič vedie vozidlo vybavené záznamovým zariadením podľa prílohy I, musí, kedykoľvek o to inšpekčný úradník požiada, predložiť:

- i) záznamové listy za bežný týždeň a listy použité vodičom v predchádzajúcich 15 dňoch;
- ii) kartu vodiča, pokiaľ ju má, a

iii) každý ručný záznam a výťah vytvorený počas bežného týždňa a predchádzajúcich 15 dní, ako to vyžaduje toto nariadenie a nariadenie (ES) č. 561/2006.

Od 1. januára 2008 sa však budú doby uvedené v bodoch i) a iii) vzťahovať na bežný deň a predchádzajúcich 28 dní.

b) Ak vodič vedie vozidlo vybavené záznamovým zariadením podľa prílohy IB, musí, kedykoľvek o to inšpekčný úradník požiada, predložiť:

- i) kartu vodiča, ktorej je držiteľom;
- ii) každý ručný záznam a výťah vytvorený počas bežného týždňa a predchádzajúcich 15 dní, ako to vyžaduje toto nariadenie a nariadenie (ES) č. 561/2006, a
- iii) záznamové listy zodpovedajúce rovnakému obdobiu, ako je uvedené v predchádzajúcom pododseku, počas ktorého viedol vozidlo vybavené záznamovým zariadením v súlade s prílohou I.

Od 1. januára 2008 sa však budú doby uvedené v bode ii) vzťahovať na bežný deň a predchádzajúcich 28 dní.

c) Oprávnený inšpekčný úradník môže skontrolovať dodržiavanie nariadenia (ES) č. 561/2006 analýzou záznamových listov, zobrazených alebo vytlačených údajov, ktoré zaznamenalo záznamové zariadenie alebo karta vodiča, alebo ak to nebude možné, tak analýzou akéhokoľvek podporného dokumentu, ktorý dokazuje nedodržanie ustanovení, ako sa stanovujú v článku 16 ods. 2 a 3.“

Článok 27

Nariadenie (ES) č. 2135/98 sa mení a dopĺňa takto:

1. Článok 2 ods. 1 písm. a) sa nahrádza takto:

„1. a) Od dvadsiateho dňa nasledujúceho po dni uverejnenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 (*), musia byť vozidlá, uvádzané po prvýkrát do prevádzky, vybavené záznamovým zariadením v súlade s požiadavkami prílohy IB nariadenia (EHS) č. 3821/85.

(*) Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 1“

2. Článok 2 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie schopnosti vydávať karty vodičov najneskôr v dvadsiaty deň nasledujúci po dni uverejnenia nariadenia (ES) č. 561/2006.“

Článok 28

Nariadenie (EHS) č. 3820/85 sa týmto zrušuje a nahrádza sa týmto nariadením.

Bez ohľadu na to odseky 1, 2 a 4 článku 5 nariadenia (EHS) č. 3820/85 platia aj naďalej až do termínu stanoveného v článku 15 ods. 1 smernice 2003/59/ES.

Článok 29

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 11. apríla 2007 s výnimkou článku 10 ods. 5, článku 26 ods. 3 a ods. 4 a článku 27, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. mája 2006.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 15. marca 2006

Za Európsky parlament
predseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
predseda
H. WINKLER

VYHLÁSENIE

Komisia a členské štáty vyvinú maximálne úsilie na zabezpečenie toho, aby sa do dvoch rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia ustanovenia AETR zosúladi s ustanoveniami tohto nariadenia. Ak sa takéto zosúladenie nedosiahne v rámci tejto lehoty, Komisia navrhne primeraný postup na vyriešenie tejto situácie.

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2006/21/ES**z 15. marca 2006****o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/35/ES**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾, vo svetle spoločného textu schváleného Zmierovacím výborom 8. decembra 2005,

keďže:

- (1) Oznámenie Komisie s názvom „Bezpečné prevádzkovanie banských činností: vyhodnotenie nedávnych banských havárií“ stanovuje ako jednu z prioritných činností iniciatívu na reguláciu nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu. Táto činnosť je vytvorená na doplnenie iniciatív podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/105/ES zo 16. decembra 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečenstiev závažných havárií s prítomnosťou nebezpečných látok ⁽⁴⁾, ako aj na vypracovanie dokumentu o najlepšej dostupnej technike pre nakladanie s odpadovou horninou a hlušinou z banských činností podľa smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 80, 30.3.2004, s. 35.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 109, 30.4.2004, s. 33.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 31. marca 2004 (Ú. v. EÚ C 103 E, 29.4.2004, s. 451), spoločná pozícia Rady z 12. apríla 2005 (Ú. v. EÚ C 172 E, 12.7.2005, s. 1) a pozícia Európskeho parlamentu zo 6. septembra 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu z 18. januára 2006 a rozhodnutie Rady z 30. januára 2006.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 97.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1).

- (2) Vo svojom uznesení ⁽⁶⁾ z 5. júla 2001 o uvedenom oznámení Európsky parlament dôrazne podporil potrebu smernice o odpade z ťažobného priemyslu.

- (3) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES z 22. júla 2002, ktorým sa ustanovuje Šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva ⁽⁷⁾, stanovuje pre stále vznikajúce odpady cieľ, že by sa mala znížiť úroveň ich nebezpečnosti a mali by predstavovať čo najmenšie riziko, že by sa malo uprednostňovať zhodnocovanie a najmä recyklácia, že množstvo odpadov určených na zneškodňovanie by sa malo minimalizovať a malo by byť zaistené ich bezpečné zneškodňovanie a že odpad určený na zneškodňovanie by sa mal upravovať podľa možnosti čo najbližšie pri mieste jeho vzniku tak, aby to nevedlo k zníženiu efektívnosti úpravy odpadu. Rozhodnutie č. 1600/2002/ES tiež predpisuje ako prioritnú činnosť vo vzťahu k haváriám a živelným pohromám vytvorenie opatrení na prevenciu nebezpečenstiev závažných havárií so zvláštnym zreteľom na tie, ktoré súvisia s banskou činnosťou, a vytvorenie opatrení pre banský odpad. Rozhodnutie č. 1600/2002/ES taktiež stanovuje ako prioritnú činnosť podporu trvalo udržateľného manažmentu ťažobného priemyslu s cieľom znížiť jeho dosah na životné prostredie.

- (4) V súlade s cieľmi politiky Spoločenstva v oblasti životného prostredia je potrebné stanoviť minimálne požiadavky s cieľom predchádzať alebo znižovať v najväčšej možnej miere akékoľvek nepriaznivé účinky na životné prostredie alebo zdravie ľudí, ktoré vznikajú v dôsledku nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu, akým je napríklad hlušina (t. j. odpadové tuhé látky alebo kaly, ktoré zostávajú po úprave nerastov rôznymi postupmi), odpadová hornina a skrývka (t. j. materiál, ktorý sa premiestňuje počas ťažobnej činnosti pri sprístupňovaní rudnej alebo nerudnej suroviny, vrátane prípravnej etapy na ťažbu) a ornica (t. j. vrchná vrstva pôdy), pokiaľ predstavujú odpad, ako je definovaný v smernici Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch ⁽⁸⁾.

- (5) V súlade s odsekom 24 Johannesburgského plánu implementácie prijatého v rámci Organizácie Spojených

⁽⁶⁾ Ú. v. ES C 65 E, 14.3.2002, s. 382.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 39. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

- národov na Svetovom summite o trvalo udržateľnom rozvoji v roku 2002 je potrebné chrániť prírodné zdroje ako základňu hospodárskeho a sociálneho rozvoja a zvrátiť súčasný trend v degradácii prírodných zdrojov prostredníctvom nakladania so základňou prírodných zdrojov trvalo udržateľným a integrovaným spôsobom.
- (6) Preto by sa mala táto smernica vzťahovať na nakladanie s odpadom z pozemného ťažobného priemyslu, to znamená s odpadom, ktorý vzniká pri prieskume, ťažbe (vrátane prípravnej etapy), úprave a skladovaní nerastných surovín a pri prevádzke v lomoch. Takéto nakladanie by však malo odrážať zásady a priority určené v smernici 75/442/EHS, ktorá sa v súlade so svojím článkom 2 ods. 1 písm. b) bodom ii) naďalej uplatňuje na všetky aspekty nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu, na ktoré sa nevzťahuje táto smernica.
- (7) S cieľom predísť duplicite a neprimeraným administratívnym požiadavkám by sa mal rozsah pôsobnosti tejto smernice obmedziť na tie konkrétne činnosti, ktoré sa považujú za prioritné pre plnenie jej cieľov.
- (8) Ustanovenia tejto smernice by sa preto nemali vzťahovať na tie druhy odpadov, ktoré, hoci sú vytvorené v priebehu ťažby alebo úpravy nerastov, nie sú priamo spojené s procesom ťažby alebo úpravy, napr. potravinový odpad, odpadový olej, staré vozidlá, opotrebované batérie a akumulátory. Nakladanie s takýmto odpadom by malo podliehať ustanoveniam smernice 75/442/EHS alebo smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov ⁽¹⁾ alebo akýmkoľvek iným relevantným právnym predpisom Spoločenstva, ako je to v prípade odpadu, ktorý vzniká na mieste prieskumu, ťažby alebo úpravy a dopravuje sa na miesto, ktoré nie je zariadením na nakladanie s odpadmi podľa tejto smernice.
- (9) Táto smernica by sa nemala uplatňovať ani na odpad pochádzajúci z prieskumu, ťažby a úpravy nerastných surovín na mori, alebo na vtláčanie vody a spätné vtláčanie čerpanej podzemnej vody, kým na inertný odpad, odpad z prieskumu, ktorý nie je nebezpečný, neznečistenú zeminu a na odpad pochádzajúci z ťažby, úpravy a skladovania rašeliny by sa mal vzťahovať len obmedzený súbor požiadaviek z dôvodu ich nižších environmentálnych rizík. Členské štáty môžu znížiť alebo neuplatňovať určité požiadavky na neinertný odpad, ktorý nie je nebezpečný. Tieto výnimky by sa však nemali vzťahovať na zariadenia na nakladanie s odpadmi kategórie A.
- (10) Okrem toho, hoci sa táto smernica vzťahuje na nakladanie s odpadom z ťažobného priemyslu, ktorý môže byť rádioaktívny, nemala by sa vzťahovať na špecifické situácie, ktoré sa týkajú len rádioaktivity a ktoré podliehajú Zmluve o Európskom spoločenstve pre atómovú energiu (Euratom).
- (11) S cieľom dodržať vernosť zásadám a prioritám určeným v smernici 75/442/EHS, a najmä v jej článkoch 3 a 4 by členské štáty mali zabezpečiť, aby prevádzkovatelia v ťažobnom priemysle prijali všetky potrebné opatrenia na zabránenie alebo na čo najväčšie možné zníženie skutočných alebo možných negatívnych účinkov na životné prostredie alebo zdravie ľudí, ktoré sú výsledkom nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu.
- (12) Tieto opatrenia by mali byť založené, okrem iného, na koncepcii najlepších dostupných techník, ako sú vymedzené v smernici 96/61/ES a pri uplatňovaní takýchto techník členské štáty majú určiť, ako môžu zohľadniť technické vlastnosti zariadenia na nakladanie s odpadmi, jeho geografické umiestnenie a prípadne miestne environmentálne podmienky.
- (13) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby prevádzkovatelia v ťažobnom priemysle vypracovali príslušné programy odpadového hospodárstva na zamedzenie alebo minimalizáciu, úpravu, zhodnocovanie a zneškodňovanie ťažobného odpadu. Tieto programy by mali byť zostavené tak, aby sa zabezpečilo vhodné plánovanie možností nakladania s odpadmi s cieľom minimalizovať vznik odpadu a jeho škodlivosť a podporovať zhodnocovanie odpadu. Odpad z ťažobného priemyslu by mal byť okrem toho klasifikovaný podľa jeho zloženia, aby sa v čo najväčšej možnej miere zabezpečilo, že takýto odpad reaguje iba predvídateľnými spôsobmi.
- (14) S cieľom minimalizovať riziká havárií a zaručiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí by členské štáty mali zabezpečiť, aby každý prevádzkovateľ zariadenia na nakladanie s odpadmi kategórie A prijal a uplatňoval pre odpad politiku prevencie závažných havárií. V zmysle preventívnych opatrení by to malo zahŕňať vytvorenie systému riadenia bezpečnosti, havarijných plánov, ktoré sa majú použiť v prípade havárií a rozširovanie bezpečnostných informácií osobám, ktoré môžu byť závažnou haváriou zasiahnuté. V prípade havárie by sa od prevádzkovateľov malo žiadať, aby príslušným orgánom poskytli všetky dôležité informácie potrebné na zmiernenie skutočnej alebo možnej environmentálnej škody. Tieto konkrétne požiadavky by sa nemali vzťahovať na tie zariadenia na nakladanie s odpadmi z ťažobného priemyslu, ktoré patria do pôsobnosti smernice 96/82/ES.
-
- ⁽¹⁾ Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1. Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003.

- (15) Zariadenie na nakladanie s odpadmi by sa nemalo zaradiť do kategórie A len na základe rizík, ktoré predstavuje pre bezpečnosť a ochranu zdravia pracovníkov v ťažobnom priemysle, na ktoré sa vzťahujú iné právne predpisy Spoločenstva, najmä smernice 92/61/EHS⁽¹⁾ a 92/104/EHS⁽²⁾.
- (16) Kvôli špeciálnej povahe nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu je potrebné zaviesť osobitné postupy pre žiadosti a povolenia pre zariadenia na nakladanie s odpadmi z ťažobného priemyslu. Členské štáty by okrem toho mali prijať potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že príslušné orgány pravidelne prehodnocujú podmienky uvedené v povolení a v prípade potreby ich aktualizujú.
- (17) Od členských štátov by sa malo vyžadovať, aby v súlade s Dohovorom EHK OSN o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia z 25. júna 1998 (Aarhuský dohovor) bola verejnosť informovaná o žiadosti o povolenie na nakladanie s odpadom a aby pred udelením povolenia na nakladanie s odpadom bolo toto povolenie s dotknutou verejnosťou prerokované.
- (18) Je potrebné jasne vymedziť požiadavky, ktoré by mali spĺňať zariadenia na nakladanie s odpadmi poskytujúce služby ťažobnému priemyslu, pokiaľ ide o ich umiestnenie, riadenie, kontrolu, uzatvorenie, a preventívne a ochranné opatrenia, ktoré sa majú prijať, aby sa zabránilo akémukoľvek ohrozeniu životného prostredia z krátkodobého, ako aj dlhodobého hľadiska, a konkrétne opatrenia proti znečisťovaniu podzemných vôd prenikaním výluhu do pôdy.
- (19) Je potrebné jasne vymedziť zariadenia na nakladanie s odpadmi kategórie A, ktoré sa používajú na nakladanie s odpadom z ťažobného priemyslu, pri zohľadnení pravdepodobných účinkov akéhokoľvek znečistenia pochádzajúceho z prevádzkovania takéhoto zariadenia alebo z havárie, pri ktorej odpad unikne z takéhoto zariadenia.
- (20) Odpad umiestnený späť do vyťažených priestorov na účely jeho zhodnocovania alebo použitý na stavebné účely súvisiace s procesom ťažby nerastov, ako sú budovy alebo zabezpečenie v priestoroch alebo prostriedky prístupu pre stroje, nákladové rampy, hrádze, bezpečnostné barikády alebo bermy, majú tiež podliehať určitým požiadavkám, aby sa chránila povrchová a podzemná voda, zabezpečovala stabilita takéhoto odpadu a zabezpečilo sa riadne monitorovanie po ukončení takýchto činností. Vzhľadom na uvedené by
- takýto odpad nemal podliehať požiadavkám tejto smernice, ktorá sa týka výlučne „zariadení na nakladanie s odpadmi“, okrem požiadaviek uvedených v osobitnom ustanovení o vyťažených priestoroch.
- (21) Na účely zabezpečenia riadnej výstavby a zabezpečenia zariadení, ktoré slúžia na nakladanie s odpadmi z ťažobného priemyslu, členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že projekt, umiestnenie a riadenie takýchto zariadení vykonávajú odborne spôsobilé osoby. Je potrebné zabezpečiť, aby odborná príprava a vzdelanie získané prevádzkovateľmi a zamestnancami poskytovali potrebnú kvalifikáciu. Okrem toho by sa príslušné orgány mali presvedčiť, že prevádzkovatelia zabezpečujú vhodné opatrenia týkajúce sa výstavby a zabezpečenia nového zariadenia na nakladanie s odpadmi alebo rozšírenia či zmeny existujúceho zariadenia na nakladanie s odpadmi, vrátane fázy po uzavretí.
- (22) Je potrebné stanoviť monitorovacie postupy počas prevádzkovania a následného uzavretia zariadení na nakladanie s odpadmi. Obdobie monitorovania a kontroly zariadení na nakladanie s odpadmi kategórie A po ich uzavretí by sa malo stanoviť primerane k riziku, ktoré predstavuje jednotlivé zariadenie na nakladanie s odpadmi podobným spôsobom, ako to požaduje smernica 1999/31/ES.
- (23) Je potrebné vymedziť kedy a ako by sa malo zariadenie slúžiace na nakladanie s odpadmi z ťažobného priemyslu uzavrieť a stanoviť povinnosti a zodpovednosť prevádzkovateľa počas obdobia po uzavretí.
- (24) Členské štáty by mali od prevádzkovateľov v ťažobnom priemysle vyžadovať, aby uplatňovali kontroly monitorovania a nakladania s odpadom s cieľom predísť znečisťovaniu vody a pôdy a identifikovať akékoľvek nepriaznivé účinky, ktoré ich zariadenia na nakladanie s odpadmi môžu mať na životné prostredie alebo na zdravie ľudí. Okrem toho by na účely minimalizácie znečisťovania vody malo byť každé vypúšťanie odpadu do vodného recipienta v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva⁽³⁾. Okrem toho by sa koncentrácie kyanidu a zlúčenín kyanidu v odkaliskách pochádzajúce z určitých odvetví ťažobného priemyslu mali s ohľadom na ich škodlivé a jedovaté účinky znížiť na najnižšie možné úrovne použitím najlepších dostupných techník. Maximálne prahy koncentrácie by sa mali stanoviť podľa toho a v každom prípade v súlade s osobitnými požiadavkami tejto smernice, aby sa predišlo takýmto účinkom.
- (25) Od prevádzkovateľa zariadenia na nakladanie s odpadmi z ťažobného priemyslu by sa malo vyžadovať, aby zložil finančnú zábezpeku alebo jej ekvivalent v súlade s postupmi, o ktorých rozhodnú členské štáty, aby sa zabezpečilo, že všetky povinnosti vyplývajúce

⁽¹⁾ Smernica Rady 92/91/EHS z 3. novembra 1992 o minimálnych požiadavkách na zlepšenie bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov v ťažobnom priemysle (jedenásta samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 348, 28.11.1992, s. 9).

⁽²⁾ Smernica Rady 92/104/EHS z 3. decembra 1992 o minimálnych požiadavkách na zlepšenie bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov v povrchovom a podzemnom ťažobnom priemysle (dvanásta samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 404, 31.12.1992, s. 10).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1. Smernica zmenená a doplnená rozhodnutím č. 2455/2001/ES (Ú. v. ES L 331, 15.12.2001, s. 1).

- z povolenia budú splnené, vrátane tých, ktoré sa týkajú uzavretia a obdobia po uzavretí prevádzky zariadenia na nakladanie s odpadmi. Finančná zábezpeka by mala byť dostatočná na pokrytie nákladov na rekultiváciu územia ovplyvneného zariadeniami na nakladanie s odpadmi, čo zahŕňa aj samotné zariadenie na nakladanie s odpadmi, ako je to uvedené v programe odpadového hospodárstva pripravenom podľa článku 5 a požadovanom na udelenie povolenia podľa článku 7, vhodne kvalifikovanou a nezávislou treťou stranou. Tiež je potrebné, aby sa táto zábezpeka poskytla pred začatím prevádzky v zariadení na nakladanie s odpadmi a aby sa pravidelne prispôbovala. Okrem toho v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“ a so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd⁽¹⁾ je dôležité vyjasniť, že prevádzkovateľ zariadenia na nakladanie s odpadmi z ťažobného priemyslu podlieha príslušnej zodpovednosti, pokiaľ ide o environmentálnu škodu spôsobenú jeho činnosťami alebo bezprostrednú hrozbu takejto škody.
- (26) V prípade prevádzkovania zariadení na nakladanie s odpadmi slúžiacich ťažobnému priemyslu, ktoré pravdepodobne majú významné nepriaznivé cezhraničné účinky na životné prostredie a na zdravie ľudí na území iného členského štátu, by mal existovať spoločný postup na uskutočnenie porád medzi susednými krajinami. Toto by sa malo vykonať na účely zabezpečenia primeranej výmeny informácií medzi orgánmi a riadneho informovania verejnosti o akýchkoľvek zariadeniach na nakladanie s odpadmi, ktoré by mohli mať negatívne účinky na životné prostredie tohto iného členského štátu.
- (27) Je potrebné, aby členské štáty zabezpečili, že príslušné orgány organizujú účinný systém inšpekcií alebo rovnocenných kontrolných opatrení pre zariadenia na nakladanie s odpadmi slúžiace ťažobnému priemyslu. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti prevádzkovateľa vyplývajúce z povolenia, pred začatím ukladania odpadu by sa mala vykonať kontrola plnenia podmienok povolenia. Členské štáty by okrem toho mali zabezpečiť, že prevádzkovatelia a ich nástupcovia vedú dokumentáciu o zariadeniach na nakladanie s odpadmi a že prevádzkovatelia odovzdajú svojim nástupcom informácie o stave zariadenia na nakladanie s odpadmi a jeho činnosti.
- (28) Členské štáty by mali zasielať Komisii pravidelné správy o vykonávaní tejto smernice, vrátane informácií o haváriách alebo o stavoch blízkych haváriám. Na základe týchto správ by Komisia mala podávať správy Európskemu parlamentu a Rade.
- (29) Členské štáty by mali ustanoviť pravidlá o sankciách za porušenie tejto smernice a zabezpečiť ich uplatňovanie. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (30) Je potrebné, aby členské štáty zabezpečili, že sa vypracuje inventarizácia uzavretých, vrátane opustených zariadení na nakladanie s odpadmi na ich území na účel identifikovania tých, ktoré majú vážne negatívne vplyvy na životné prostredie alebo sa môžu v strednej alebo krátkej dobe stať vážnou hrozbou pre zdravie ľudí alebo životné prostredie. Táto inventarizácia by mala byť základom pre príslušný program opatrení.
- (31) Komisia by mala zabezpečiť vhodnú výmenu vedeckých a technických informácií o tom, ako vykonať inventarizáciu uzavretých zariadení na nakladanie s odpadmi na úrovni členského štátu a o vývoji metodík na pomoc členským štátom pri dodržiavaní tejto smernice pri zhodnocovaní uzavretých skládok zariadení na nakladanie s odpadmi. Okrem toho by sa mala zabezpečiť výmena informácií o najlepších dostupných technikách v rámci členských štátov.
- (32) Vzhľadom na jednotné uplatnenie článku 6 zmluvy sa musia požiadavky na ochranu životného prostredia začleniť do uplatňovania politik a aktivít Spoločenstva s cieľom podporiť trvalo udržateľný rozvoj.
- (33) Táto smernica by mohla byť užitočným nástrojom, ktorý by sa zohľadňoval pri overovaní, či projekty prijímajúce finančné prostriedky Spoločenstva v kontexte rozvojovej pomoci zahŕňajú potrebné opatrenia na prevenciu alebo najväčšie možné zníženie negatívnych účinkov na životné prostredie. Takýto prístup je v súlade s článkom 6 zmluvy, najmä pokiaľ ide o integráciu požiadaviek ochrany životného prostredia do politiky Spoločenstva v oblasti rozvojovej spolupráce.
- (34) Cieľ tejto smernice, a to zlepšenie nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov konajúcich jednotlivito, pretože nesprávne nakladanie s takýmto odpadom môže spôsobiť znečistenie cezhraničnej povahy. Podľa zásady „znečisťovateľ platí“ je okrem iného potrebné zohľadňovať akékoľvek škody na životnom prostredí spôsobené odpadom z ťažobného priemyslu a rozličné národné uplatňovania tejto zásady môžu viesť k podstatným rozdielom vo finančnom zaťažení hospodárskych subjektov. Okrem toho existencia rozličných vnútroštátnych politik nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu prekáža cieľu zabezpečiť minimálnu úroveň bezpečného a zodpovedného nakladania s takýmto odpadom a maximalizovať jeho zhodnocovanie v celom Spoločenstve. Keďže z dôvodov rozsahu a dôsledkov tejto smernice jej cieľ možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(1) Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (35) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by mali byť prijaté v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (36) Prevádzkovanie zariadení na nakladanie s odpadmi existujúcich v čase transpozície tejto smernice by malo byť regulované s cieľom prijať v stanovenej lehote potrebné opatrenia na ich prispôsobenie požiadavkám tejto smernice.
- (37) V súlade s odsekom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšom zákonodarstve ⁽²⁾ sú členské štáty vyzvané, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali vlastné tabuľky, v ktorých sa v najväčšej možnej miere vysvetlí vzájomný vzťah medzi smernicou a transpozičnými opatreniami, a uverejnili ich,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Táto smernica upravuje opatrenia, postupy a pokyny na prevenciu alebo najväčšie možné znižovanie nepriaznivých účinkov na životné prostredie, najmä na vodu, ovzdušie, pôdu, rastliny, živočíchy a krajinu a z nich vyplývajúcich rizík pre zdravie ľudí, ktoré sú výsledkom nakladania s odpadom z ťažobného priemyslu.

Článok 2

Rozsah úpravy

1. Táto smernica sa vzťahuje na nakladanie s odpadom, ktorý vzniká pri prieskume, ťažbe, úprave a skladovaní nerastných surovín a pri prevádzke v lomoch (ďalej len „ťažobný odpad“), pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak.
2. Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sú vylúčené:
 - a) odpad, ktorý vzniká pri prieskume, ťažbe, úprave a skladovaní nerastných surovín a pri prevádzke v lomoch, ktorý ale nepochádza priamo z týchto činností;
 - b) odpad, ktorý vzniká pri prieskume, ťažbe a úprave nerastných surovín na mori;
 - c) vtláčanie vody a spätné vtláčanie čerpanej vody podľa článku 11 ods. 3 písm. j) prvej a druhej zářazky smernice

2000/60/ES v rozsahu, v akom to uvedený článok povoľuje.

3. Inertný odpad a neznečistená zemina, ktorá pochádza z prieskumu, ťažby, úpravy a skladovania nerastných surovín a z prevádzky v lomoch a odpad pochádzajúci z ťažby, úpravy a skladovania rašeliny nepodlieha článkom 7, 8, 11 ods. 1 a 3, článkom 12, 13 ods. 6, článkom 14 a 16, pokiaľ nie sú uložené v zariadení na nakladanie s odpadmi kategórie A.

Príslušný orgán môže znížiť alebo neuplatniť požiadavky na ukladanie odpadu, ktorý nie je nebezpečný a ktorý vzniká pri prieskume nerastných surovín, s výnimkou ropy a evaporitov, okrem sádrovca a anhydritu, ako aj na ukladanie neznečistenej zeminy a odpadu, ktorý pochádza z ťažby, úpravy a skladovania rašeliny, pokiaľ je presvedčený, že sú splnené požiadavky článku 4.

Členské štáty môžu znížiť alebo neuplatniť požiadavky článku 11 ods. 3, článku 12 ods. 5 a 6, článku 13 ods. 6, článkov 14 a 16 pre neinertný odpad, ktorý nie je nebezpečný, pokiaľ nie je uložený v zariadení na nakladanie s odpadmi kategórie A.

4. Bez toho, aby boli dotknuté iné právne predpisy Spoločenstva, odpad, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, nepodlieha smernici 1999/31/ES.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

1. „odpad“ je vymedzený v článku 1 písm. a) smernice 75/442/EHS;
2. „nebezpečný odpad“ je vymedzený v článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS z 12. decembra 1991 o nebezpečnom odpade ⁽³⁾;
3. „inertný odpad“ znamená odpad, ktorý nepodlieha žiadnym významným fyzikálnym, chemickým alebo biologickým zmenám. Inertný odpad sa nerozpustí, nezhorí, ani nebude inak fyzikálne alebo chemicky reagovať, biologicky sa nerozloží, ani nepriaznivo neovplyvní látky, s ktorými prichádza do styku, takým spôsobom, ktorý by mohol viesť k znečisťovaniu životného prostredia alebo poškodzovaniu zdravia ľudí. Celková vylúhovateľnosť a obsah znečisťujúcich látok v odpade a ekotoxická výluhu musia byť bezvýznamné, a najmä nesmú ohrozovať kvalitu povrchových a/alebo podzemných vôd;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 20. Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 166/2006.

4. „neznečistená zemina“ znamená zeminu, ktorá je odstránená z vrchnej vrstvy horninového prostredia počas ťažobných činností a ktorá nie je znečistená podľa vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa miesto ťažby nachádza, alebo podľa práva Spoločenstva;
5. „nerastná surovina“ alebo „nerast“ znamená prirodzene sa vyskytujúce ložisko organickej alebo anorganickej látky v zemskej kôre, ako napr. energetické suroviny, kovové rudy, priemyselné nerasty a stavebné nerasty, ale nie vodu;
6. „ťažobný priemysel“ znamená všetky zariadenia alebo podniky, ktoré sa zaoberajú povrchovou alebo podzemnou ťažbou nerastných surovín na komerčné účely, vrátane ťažby pomocou vrtov alebo úpravy vyťaženého materiálu;
7. „na mori“ znamená oblasť mora a morského dna, ktorá sa rozkladá od bodu najnižšej hladiny bežného alebo stredného odlivu smerom do mora;
8. „úprava“ znamená mechanický, fyzikálny, biologický, tepelný alebo chemický proces alebo kombináciu procesov uskutočnených na nerastných surovinách, vrátane práce lomov s cieľom ťažby nerastu, vrátane zmeny veľkosti, zatriedenia, oddeľovania a lúhovania a opätovnej úpravy predtým vyradeného odpadu, s výnimkou tavenia, procesov tepelnej výroby (iných ako pálenie vápna) a metalurgických postupov;
9. „hlušina“ znamená tuhý odpad alebo kal, ktorý zostáva po úprave nerastov oddeľovacími procesmi (napr. drvením, mletím, triedením podľa veľkosti, flotáciou a inými fyzikálno-chemickými technikami), ktoré oddeľujú cenné nerasty od menej cennej horniny;
10. „halda“ znamená zariadenie vybudované na ukladanie tuhého odpadu na zemskom povrchu;
11. „hrádza“ znamená inžiniersku stavbu vybudovanú na zachytávanie alebo udržiavanie vody a/alebo odpadu v odkalisku;
12. „odkalisko“ znamená prirodzené alebo vybudované zariadenie na zneškodňovanie jemnozrnného odpadu, obyčajne hlušiny zmiešanej s rozličným množstvom vody, pochádzajúcej z úpravy nerastných surovín a z čistenia a recyklácie vody z prevádzky;
13. „slabý kyselinou rozložiteľný kyanid“ znamená kyanid a kyanidové zlúčeniny, ktoré sa rozpúšťajú slabou kyselinou pri určitej hodnote pH;
14. „výluh“ znamená akúkoľvek kvapalinu presakujúcu cez uložený odpad a unikajúcu zo zariadenia na nakladanie s odpadom alebo v ňom uloženú, vrátane znečisteného odtoku, ktorá môže nepriaznivo vplyvať na životné prostredie, ak sa vhodne neupraví;
15. „zariadenie na nakladanie s odpadmi“ znamená miesto vymedzené na zhromažďovanie alebo ukladanie ťažobného odpadu, v tuhom alebo kvapalnom stave alebo v roztoku, alebo v suspenzii takto:
- okamžite, ak ide o zariadenia na nakladanie s odpadom kategórie A a zariadenia pre odpad charakterizovaný ako nebezpečný v programe odpadového hospodárstva,
 - po šiestich mesiacoch, ak ide o zariadenia na neočakávane vytvorený nebezpečný odpad,
 - po jednom roku, ak ide o zariadenia na odpad, ktorý nie je nebezpečný a nie je inertný,
 - po troch rokoch, ak ide o zariadenia na neznečistenú zeminu, odpad, ktorý nie je nebezpečný a vznikol pri prieskume, odpad pochádzajúci z ťažby, úpravy a skladovania rašeliny a inertný odpad.
- Takéto zariadenia zahŕňajú akúkoľvek nádrž alebo inú stavbu, ktorá slúži na uzavretie, zachytávanie, udržiavanie odpadu alebo inak podporuje takéto zariadenie, a tiež zahŕňajú okrem iného haldy a odkaliská, ale nie vyťažené priestory, do ktorých sa vyťažený odpad znovu ukladá po ťažbe nerastov na zhodnocovanie a stavebné účely;
16. „závažná havária“ znamená udalosť na mieste počas činnosti, ktorá zahŕňa nakladanie s odpadom v akomkoľvek zariadení podľa tejto smernice, ktorá vedie k vážnemu nebezpečenstvu pre zdravie ľudí a/alebo životné prostredie, náhle alebo dlhodobé, na mieste vykonávanej činnosti alebo mimo neho;
17. „nebezpečná látka“ znamená látku, zmes alebo prípravok, ktorá je nebezpečná v zmysle smernice 67/548/EHS ⁽¹⁾ alebo smernice 1999/45/ES ⁽²⁾;
18. „najlepšie dostupné techniky“ sú vymedzené v článku 2 ods. 11 smernice 96/61/ES;
-
- ⁽¹⁾ Smernica Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2004/73/ES (Ú. v. EÚ L 152, 30.4.2004, s. 1).
- ⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES z 31. mája 1999 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o klasifikácii, balení a označovaní nebezpečných prípravkov (Ú. v. ES L 200, 30.7.1999, s. 1). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2006/8/ES (Ú. v. EÚ L 19, 24.1.2006, s. 12).

19. „vodný recipient“ znamená povrchovú vodu, podzemnú vodu, brakické vody a pobrežnú vodu podľa článku 2 ods. 1, 2, 6 a 7 smernice 2000/60/ES;
20. „rekultivácia“ znamená takú úpravu územia ovplyvneného zariadením na nakladanie s odpadmi, ktorá umožní návrat do uspokojivého stavu so zvláštnym dôrazom na kvalitu pôdy, voľne žijúce živočíchy a rastliny, prirodzené biotopy, sladkovodné systémy, krajinu a vhodné využitie územia;
21. „prieskum“ znamená vyhľadávanie ekonomicky využiteľných ložísk nerastných surovín, vrátane odberu vzoriek, objemového vzorkovania, vŕtania a výkopov s výnimkou akýchkoľvek prác potrebných na prípravu ťažby na ložisku a akýchkoľvek činností priamo spojených s existujúcou ťažobnou činnosťou;
22. „verejnosť“ znamená jednu alebo viac fyzických osôb alebo právnických osôb a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom alebo praxou ich združenia, organizácie alebo skupiny;
23. „dotknutá verejnosť“ znamená verejnosť ovplyvnenú alebo pravdepodobne ovplyvnenú environmentálnym rozhodovaním podľa článkov 6 a 7 tejto smernice, alebo ktorá má oň záujem; na účely tejto definície sa mimovládne organizácie, ktoré podporujú ochranu životného prostredia a spĺňajú požiadavky podľa vnútroštátneho práva, považujú za organizácie, ktoré majú takýto záujem;
24. „prevádzkovateľ“ znamená fyzickú osobu alebo právnickú osobu zodpovednú za nakladanie s ťažobným odpadom v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu, v ktorom sa toto odpadové hospodárstvo uskutočňuje, vrátane dočasného skladovania ťažobného odpadu, etapy prevádzky a etapy po uzavretí;
25. „držiteľ odpadu“ znamená pôvodcu ťažobného odpadu alebo fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá ho má v držbe;
26. „príslušná osoba“ znamená fyzickú osobu, ktorá má technické znalosti a prax, ako ich vymedzuje vnútroštátne právo členského štátu, v ktorom osoba vykonáva činnosť, na plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice;
27. „príslušný orgán“ znamená orgán alebo orgány, ktoré členský štát určil ako zodpovedné za plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice;
28. „miesto“ znamená celé územie v špecifickej zemepisnej oblasti, ktoré je pod riadiacou kontrolou prevádzkovateľa;
29. „podstatná zmena“ znamená zmenu v štruktúre alebo v prevádzke zariadenia na nakladanie s odpadmi, ktorá podľa názoru príslušného orgánu môže mať významné

negatívne účinky na zdravie ľudí alebo životné prostredie.

Článok 4

Všeobecné požiadavky

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že nakladanie s ťažobným odpadom neohrozuje zdravie ľudí a nevyužíva procesy alebo metódy, ktoré by mohli poškodiť životné prostredie, a najmä aby bolo bez rizík pre vodu, ovzdušie, pôdu, faunu a flóru a nebolo na obtiaž kvôli hluku alebo zápachu a aby neovplyvňovalo nepriaznivo krajinu alebo miesta osobitného významu. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zákaz ponechávania, neriadeného skládkovania alebo neriadeného ukladania ťažobného odpadu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ prijal všetky opatrenia potrebné na prevenciu alebo najväčšie možné znížovanie nepriaznivých účinkov na životné prostredie a zdravie ľudí, ktoré spôsobuje nakladanie s ťažobným odpadom. To zahŕňa manažment zariadenia na nakladanie s odpadmi, a to aj po jeho uzavretí a prevenciu závažných havárií v tomto zariadení a obmedzovanie vplyvov na životné prostredie a zdravie ľudí.
3. Opatrenia uvedené v odseku 2 sú založené okrem iného na najlepších dostupných technikách bez uprednostňovania akejkoľvek techniky alebo konkrétnej technológie, ale zohľadňujú technické vlastnosti zariadenia na nakladanie s odpadmi, jeho geografickú polohu a miestne environmentálne podmienky.

Článok 5

Program odpadového hospodárstva

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ vypracoval program odpadového hospodárstva pre minimalizáciu, úpravu, zhodnocovanie a zneškodňovanie ťažobného odpadu s prihliadnutím na zásadu trvalo udržateľného rozvoja.
2. Ciele programu odpadového hospodárstva sú:
 - a) prevencia tvorby odpadu alebo znížovanie jeho tvorby a škodlivosti, pričom sa prihliada najmä na:
 - i) nakladanie s odpadom v etape navrhovania ťažby a pri výbere metód používaných na ťažbu a úpravu nerastov;
 - ii) zmeny, ktorým môže ťažobný odpad podliehať pri zvyšovaní jeho množstva a pri vystavení podmienkam na zemskom povrchu;
 - iii) vrátenie ťažobného odpadu späť do vyťažených priestorov z ťažby nerastu, pokiaľ je to technicky a ekonomicky uskutočniteľné a environmentálne vhodné v súlade s existujúcimi environmentálnymi normami na úrovni Spoločenstva a s požiadavkami tejto smernice, kde sa uplatňujú;

- iv) vrátenia ornice na pôvodné miesto po uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi, alebo ak to nie je prakticky uskutočniteľné, použitím tejto ornice na inom mieste;
 - v) používanie menej nebezpečných látok na úpravu nerastných surovín;
 - b) podporovať zhodnocovanie ťažobného odpadu prostredníctvom recyklácie, opätovného použitia alebo regenerácie takéhoto odpadu, kde je to environmentálne vhodné a v súlade s existujúcimi environmentálnymi normami na úrovni Spoločenstva a s požiadavkami tejto smernice, ak sa uplatňujú;
 - c) zabezpečiť krátkodobé a dlhodobé bezpečné zneškodňovanie ťažobného odpadu, najmä v priebehu etapy navrhovania ťažby zavedením manažmentu odpadov počas prevádzky zariadenia na nakladanie s odpadmi a po jeho uzavretí a výberom návrhu, ktorý:
 - i) vyžaduje minimálne a, ak je to možné, napokon žiadne monitorovanie, kontrolu a riadenie uzavretého zariadenia na nakladanie s odpadmi;
 - ii) zamedzuje alebo aspoň minimalizuje akékoľvek dlhodobé negatívne účinky, napríklad tie, ktoré možno pripísať migrácii vzdušných alebo vodných znečisťujúcich látok zo zariadenia na nakladanie s odpadmi, a
 - iii) zabezpečuje dlhodobú geotechnickú stabilitu akýchkoľvek hrádzi alebo hald prevyšujúcich pôvodnú úroveň terénu.
3. Program odpadového hospodárstva obsahuje aspoň tieto prvky:
- a) kde je to uplatniteľné, navrhované zaradenie na nakladanie s odpadmi v súlade s kritériami ustanovenými v prílohe III:
 - ak sa vyžaduje zariadenie na nakladanie s odpadmi kategórie A, dokument, ktorý preukazuje, že politika prevencie závažných havárií, systém riadenia bezpečnosti na jej vykonávanie a vnútorný havarijný plán budú realizované v súlade s článkom 6 ods. 3,
 - ak sa prevádzkovateľ domnieva, že sa nevyžaduje zariadenie na nakladanie s odpadmi kategórie A, dostatočné informácie, ktoré to zdôvodňujú, vrátane identifikácie možných nebezpečenstiev havárie;
 - b) opis vlastností odpadu v súlade s prílohou II a vyhlásenie o odhadovaných celkových množstvách ťažobného odpadu, ktorý má vzniknúť počas prevádzkovej etapy;
 - c) opis činnosti, pri ktorej vzniká takýto odpad, a opis všetkých následných úprav, ktorým podlieha;
 - d) opis spôsobu, akým môže ukladanie takéhoto odpadu nepriaznivo ovplyvniť životné prostredie a zdravie ľudí a preventívne opatrenia, ktoré sa majú prijať na minimalizáciu vplyvu na životné prostredie počas prevádzkovania a po uzavretí, vrátane aspektov uvedených v článku 11 ods. 2 písm. a), b), d) a e);
 - e) návrh kontrolných a monitorovacích postupov podľa článku 10, ak sú uplatniteľné, a článku 11 ods. 2 písm. c);
 - f) návrh plánu na uzavretie zariadenia, vrátane rekultivácie, postupov po uzavretí a monitorovania, ako je uvedené v článku 12;
 - g) opatrenia na prevenciu zhoršenia stavu vôd, znečistenia ovzdušia a pôdy v súlade so smernicou 2000/60/ES a na prevenciu alebo minimalizáciu podľa článku 13;
 - h) prieskum stavu krajiny, ktorá môže byť ovplyvnená účinkami zariadenia na nakladanie s odpadmi.
- Program odpadového hospodárstva poskytuje dostatočné informácie na to, aby umožnil príslušnému orgánu vyhodnotiť schopnosť prevádzkovateľa splniť ciele programu odpadového hospodárstva ustanovené v odseku 2 a jeho záväzky podľa tejto smernice. Program najmä vysvetlí ako vybraná možnosť a metóda podľa odseku 2 písm. a) bodu i) splnia ciele programu odpadového hospodárstva stanovené v odseku 2 písm. a).
4. Program odpadového hospodárstva sa preskúma každých päť rokov a/alebo sa vhodne zmení a doplní v prípade, ak nastali v prevádzkovaní zariadenia na nakladanie s odpadmi alebo v uloženom odpade podstatné zmeny. Všetky zmeny a doplnenia sa oznámia príslušnému orgánu.
5. Programy vytvorené podľa inej vnútroštátnej legislatívy alebo podľa legislatívy Spoločenstva, ktoré obsahujú informácie uvedené v odseku 3, možno použiť, ak to odstráni zbytočnú duplicitu informácií a opakovanie práce prevádzkovateľa za podmienky, že sú splnené všetky požiadavky podľa odsekov 1 až 4.
6. Príslušný orgán schvaľuje program odpadového hospodárstva na základe postupov, ktoré určia členské štáty, a monitoruje jeho vykonávanie.

Článok 6

Prevencia závažných havárií a informácie

1. Tento článok sa vzťahuje na zariadenia na nakladanie s odpadmi kategórie A, s výnimkou zariadení na nakladanie s odpadmi, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice 96/82/ES.

2. Bez toho, aby boli dotknuté iné právne predpisy Spoločenstva, a najmä smernice 92/91/EHS a 92/104/EHS, členské štáty zabezpečia, aby sa identifikovali nebezpečenstvá závažných havárií a aby sa do návrhu, výstavby, prevádzky a zabezpečenia, uzavretia a stavu po uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi začlenili prvky potrebné na prevenciu týchto havárií a na obmedzenie ich nepriaznivých účinkov na zdravie ľudí a životné prostredie vrátane akýchkoľvek cezhraničných vplyvov.

3. Na účely požiadaviek podľa odseku 2 vypracuje každý prevádzkovateľ pred začatím prevádzkovania politiku prevencie závažných havárií pri nakladaní s ťažobným odpadom a uvedie do účinnosti systém riadenia bezpečnosti na vykonávanie tejto politiky, v súlade s prvkami ustanovenými v oddiele 1 prílohy I, a uvedie do účinnosti aj vnútorný havarijný plán s uvedením opatrení, ktoré sa majú v prípade havárie uskutočniť na mieste prevádzky.

Ako súčasť tejto politiky prevádzkovateľ vymenuje bezpečnostného riadiaceho pracovníka zodpovedného za vykonávanie a pravidelnú kontrolu politiky prevencie závažných havárií.

Príslušný orgán vypracuje vonkajší havarijný plán uvádzajúci opatrenia, ktoré je potrebné vykonať mimo miesta prevádzky v prípade havárie. Prevádzkovateľ poskytne príslušnému orgánu informácie potrebné na vypracovanie tohto plánu, uvedené informácie sú súčasťou žiadosti o povolenie prevádzky.

4. Havarijné plány uvedené v odseku 3 majú tieto ciele:

- a) zvládnuť a riadiť závažné havárie a iné nehody tak, aby sa minimalizovali ich účinky, a najmä aby sa obmedzilo poškodenie zdravia ľudí a životného prostredia;
- b) zaviesť opatrenia potrebné na ochranu zdravia ľudí a životného prostredia pred účinkami závažných havárií a iných nehôd;
- c) oznamovať potrebné informácie verejnosti a príslušným útvarom alebo orgánom pre túto oblasť;
- d) zabezpečiť rekultiváciu, obnovenie a vyčistenie životného prostredia po závažnej havárii.

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade závažnej havárie prevádzkovateľ okamžite poskytol príslušnému orgánu informácie, ktoré pomôžu minimalizovať jej následky na zdravie ľudí, a aby zhodnotil a minimalizoval skutočný alebo možný rozsah poškodenia životného prostredia.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej verejnosti poskytla včas a efektívne príležitosť podieľať sa na príprave alebo revízii vonkajšieho havarijného plánu, ktorý sa vypracúva podľa odseku 3. Na tieto účely je dotknutá

verejnosť informovaná o každom takom návrhu a sú jej poskytnuté príslušné informácie zahŕňajúce okrem iného aj informácie o práve na účasť v rozhodovacom procese a o príslušnom orgáne, ktorému možno predkladať pripomienky a otázky.

Členské štáty zabezpečia, aby dotknutá verejnosť mohla v primeranej časovej lehote vyjadriť svojej pripomienky a aby rozhodnutie o vonkajšom havarijnom pláne tieto pripomienky náležite zohľadňovalo.

6. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie o bezpečnostných opatreniach a o úkonoch vyžadovaných v prípade havárie poskytli dotknutej verejnosti bezplatne a samozrejme aby tieto informácie obsahovali aspoň prvky uvedené v oddiele 2 prílohy I.

Tieto informácie sa každé tri roky preskúmajú a podľa potreby aktualizujú.

Článok 7

Žiadosť a povolenie

1. Žiadne zariadenie na nakladanie s odpadmi nesmie byť v prevádzke bez povolenia udeleného príslušným orgánom. Povolenie obsahuje prvky uvedené v odseku 2 tohto článku a jasne uvádza kategóriu zariadenia na nakladanie s odpadmi v súlade s kritériami uvedenými v článku 9.

Akékoľvek povolenie vydané podľa inej vnútroštátnej legislatívy alebo podľa legislatívy Spoločenstva možno spojiť do jedného povolenia, ak spĺňa všetky požiadavky podľa tohto článku a ak takáto forma odstráni zbytočnú duplicitu informácií a opakovanie práce prevádzkovateľa alebo príslušného orgánu. Podrobnosti uvedené v odseku 2 možno zahrnúť do jedného povolenia alebo niekoľkých povolení za predpokladu, že sú splnené všetky požiadavky podľa tohto článku.

2. Žiadosť o povolenie obsahuje aspoň tieto podrobnosti:

- a) totožnosť prevádzkovateľa;
- b) navrhované umiestnenie zariadenia na nakladanie s odpadmi vrátane možných alternatívnych umiestnení;
- c) program odpadového hospodárstva podľa článku 5;
- d) primerané opatrenia vo forme finančnej zábezpeky alebo rovnocenné opatrenia, ako to požaduje článok 14;
- e) informácie poskytované prevádzkovateľom v súlade s článkom 5 smernice 85/337/EHS⁽¹⁾, ak sa vyžaduje posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa uvedenej smernice.

⁽¹⁾ Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, 5.7.1985, s. 40). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES (Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17).

3. Príslušný orgán udelí povolenie, iba ak sa presvedčí, že:

- a) prevádzkovateľ spĺňa príslušné požiadavky podľa tejto smernice;
- b) nakladanie s odpadom nie je v priamom rozpore s vykonávaním príslušného programu odpadového hospodárstva alebo s plánmi uvedenými v článku 7 smernice 75/442/EHS ani do nich nijakým spôsobom nezasahuje.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby príslušné orgány pravidelne prehodnocovali podmienky povolenia a, ak je to potrebné, aby ich aktualizovali:

- ak nastanú podstatné zmeny v prevádzke zariadenia alebo v uloženom odpade,
- na základe výsledkov monitorovania, ktoré oznamuje prevádzkovateľ podľa článku 11 ods. 3 alebo inšpekcie vykonanej podľa článku 17,
- po zohľadnení výmeny informácií o podstatných zmenách najlepších dostupných techník podľa článku 21 ods. 3.

5. Informácie uvedené v povolení udelenom podľa tohto článku sa sprístupnia príslušným vnútroštátnym štatistickým orgánom a štatistickým orgánom Spoločenstva, ak sú potrebné na štatistické účely. Citlivé informácie čisto obchodného charakteru, ako napr. informácie týkajúce sa obchodných vzťahov, rozpočtových prvkov a objemu hospodársky využiteľných nerastných surovín, sa nezverejňujú.

Článok 8

Účasť verejnosti

1. Verejnosť je informovaná verejnými vyhláškami alebo inými vhodnými prostriedkami, ako napr. elektronickými médiami, ak sú dostupné, o nasledujúcich skutočnostiach buď v skorom štádiu konania o udelení povolenia, alebo najneskôr vtedy, keď možno informácie primerane poskytnúť:

- a) žiadosť o povolenie;
- b) skutočnosť, že rozhodnutie týkajúce sa žiadosti o povolenie podlieha konzultácii medzi členskými štátmi v súlade s článkom 16, ak je to uplatniteľné;

c) podrobnosti o príslušných orgánoch zodpovedných za prijatie rozhodnutia, o tých, od ktorých možno získať príslušné informácie, o tých, ktorým sa môžu predkladať pripomienky alebo otázky, a podrobnosti o lehotách na zaslanie pripomienok alebo otázok;

d) povaha možných rozhodnutí;

e) podrobnosti týkajúce sa návrhu na aktualizáciu povolenia alebo podmienok povolenia, ak je to uplatniteľné;

f) oznámenie času a miesta, kde sa sprístupnia príslušné informácie, alebo prostriedkov, ktorými sa sprístupnia;

g) podrobnosti o opatreniach na účasť verejnosti a konzultácie s verejnosťou uskutočnené podľa odseku 7.

2. Členské štáty zabezpečia, že sa dotknutej verejnosti vo vhodných lehotách sprístupnia:

a) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi hlavné správy a expertízy zaslané príslušnému orgánu v čase, keď bola verejnosť informovaná v súlade s odsekom 1;

b) v súlade s ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí⁽¹⁾ ďalšie informácie okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré sú významné pre rozhodnutie podľa článku 7 tejto smernice a ktoré sa stali dostupnými až potom, čo bola verejnosť informovaná v súlade s odsekom 1 tohto článku.

3. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, že verejnosť je informovaná v súlade s odsekom 1 tohto článku o aktualizácii podmienok povolenia v súlade s článkom 7 ods. 4.

4. Príslušná verejnosť má právo vyjadriť svoje pripomienky a stanoviská príslušnému orgánu pred prijatím rozhodnutia.

5. Výsledky konzultácií uskutočnených podľa tohto článku sa riadne zohľadňujú pri prijímaní rozhodnutia.

6. Príslušný orgán po prijatí rozhodnutia informuje dotknutú verejnosť v súlade s príslušnými postupmi a sprístupní dotknutej verejnosti tieto informácie:

a) obsah rozhodnutia vrátane kópie povolenia;

b) dôvody a úvahy, na ktorých sa rozhodnutie zakladá.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

7. Podrobné opatrenia o účasti verejnosti podľa tohto článku určia členské štáty tak, aby umožnili dotknutej verejnosti účinnú prípravu a účasť.

Článok 9

Klasifikačný systém zariadení na nakladanie s odpadmi

Na účely tejto smernice príslušné orgány zaraďujú zariadenie na nakladanie s odpadmi do kategórie A v súlade s kritériami ustanovenými v prílohe III.

Článok 10

Vyťažené priestory

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ, ktorý kladie ťažobný odpad späť do vyťažených priestorov vytvorených povrchovou alebo podzemnou ťažbou na zhodnocovanie a stavebné účely, prijal vhodné opatrenia na:

1. zabezpečenie stability ťažobného odpadu v súlade s článkom 11 ods. 2 primerane;
2. zabránenie znečisťovania pôdy, povrchovej a podzemnej vody v súlade s článkom 13 ods. 1, 3 a 5 obdobne;
3. zabezpečenie monitorovania ťažobného odpadu a tej časti vyťaženého priestoru, do ktorej je umiestnený v súlade s článkom 12 ods. 4 a 5 obdobne.

2. Smernica 1999/31/ES sa naďalej uplatňuje na vyplnenie vyťažených priestorov iným odpadom, ako je ťažobný.

Článok 11

Výstavba a riadenie zariadení na nakladanie s odpadmi

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že riadenie zariadenia na nakladanie s odpadmi je v rukách spôsobilých osôb a že sa poskytuje technický rozvoj a školenie personálu.

2. Príslušný orgán sa presvedčí, že pri výstavbe nového zariadenia na nakladanie s odpadmi alebo pri zmene existujúceho zariadenia na nakladanie s odpadmi prevádzkovateľ zabezpečí, že:

- a) zariadenie na nakladanie s odpadmi je vhodne umiestnené, pričom sa zohľadňujú najmä povinnosti Spoločenstva alebo členských štátov týkajúce sa chránených oblastí a geologické, hydrologické, hydrogeologické, seizmické a geotechnické faktory a je navrhnuté tak, že

spĺňa z krátkodobého i dlhodobého hľadiska potrebné požiadavky na prevenciu znečisťovania pôdy, ovzdušia, podzemnej alebo povrchovej vody, zohľadňujúc najmä smernice 76/464/EHS⁽¹⁾, 80/68/EHS⁽²⁾ a 2000/60/ES, zabezpečuje účinný zber kontaminovanej vody a výluhu tak, ako to vyžaduje povolenie, a znižuje eróziu spôsobenú vodou alebo vetrom, pokiaľ je to technicky možné a ekonomicky uskutočniteľné;

- b) zariadenie na nakladanie s odpadmi je vhodne postavené, riadené a udržiavané, aby sa zabezpečila jeho fyzická stabilita a predišlo sa znečisťovaniu alebo kontaminácii pôdy, vzduchu, povrchovej vody alebo podzemnej vody z krátkodobého i dlhodobého hľadiska a tiež aby sa znížilo poškodenie krajiny v najväčšej možnej miere;
- c) existujú vhodné plány a opatrenia na pravidelné monitorovanie a inšpekciu zariadenia na nakladanie s odpadmi príslušnými osobami a na podniknutie krokov v prípade, že výsledky naznačujú nestabilitu alebo kontamináciu vody alebo pôdy;
- d) sú uskutočnené vhodné opatrenia na rekultiváciu územia a uzavretie zariadenia na nakladanie s odpadmi;
- e) sú uskutočnené vhodné opatrenia pre etapu po uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi.

Záznamy z monitorovania a inšpekcií uvedených v písmene c) sa uchovávali spolu s dokumentáciou o povolení, aby sa zabezpečilo riadne odovzdanie informácií, najmä v prípade zmeny prevádzkovateľa.

3. Prevádzkovateľ bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 48 hodín potom oznámi príslušnému orgánu každú udalosť, ktorá by mohla ovplyvniť stabilitu zariadenia na nakladanie s odpadmi, a akékoľvek významné nepriaznivé environmentálne účinky, ktoré odhalia kontrolné a monitorovacie postupy zariadenia na nakladanie s odpadmi. Prevádzkovateľ vykonáva vnútorný havarijný plán, ak to prichádza do úvahy, a vyplní pokyny príslušného orgánu ohľadom prijatia nápravných opatrení.

⁽¹⁾ Smernica Rady 76/464/EHS zo 4. mája 1976 o znečistení spôsobenom určitými nebezpečnými látkami vypúšťanými do vodného prostredia Spoločenstva (Ú. v. ES L 129, 18.5.1976, s. 23). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/60/ES.

⁽²⁾ Smernica Rady 80/68/EHS zo 17. decembra 1979 o ochrane podzemných vôd pred znečistením niektorými nebezpečnými látkami (Ú. v. ES L 20, 26.1.1980, s. 43). Smernica zmenená a doplnená smernicou 91/692/EHS (Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 48).

Prevádzkovateľ znáša náklady na opatrenia, ktoré sa majú uskutočniť.

V intervale, ktorý určí príslušný orgán, no v každom prípade aspoň raz do roka oznamuje prevádzkovateľ na základe zhromaždených údajov príslušnému orgánu všetky výsledky monitorovania na účely preukázania, že dodržiava podmienky uvedené v povolení, a rozšírenia poznatkov o správaní odpadu a zariadenia na nakladanie s odpadmi. Na základe tejto správy môže príslušný orgán rozhodnúť, že je potrebné potvrdenie nezávislým odborníkom.

Článok 12

Postupy pri uzavretí a po uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi

1. Členské štáty prijímajú opatrenia na zabezpečenie dodržiavania odsekov 2 až 5.

2. Zariadenie na nakladanie s odpadmi začne proces uzatvárania, iba ak je splnená jedna z týchto podmienok:

- a) príslušné podmienky uvedené v povolení sú splnené;
- b) príslušný orgán udelil oprávnenie na žiadosť prevádzkovateľa;
- c) príslušný orgán vydal na tieto účely odôvodnené rozhodnutie.

3. Zariadenie na nakladanie s odpadmi sa môže považovať za definitívne uzavreté iba potom, čo príslušný orgán bez zbytočného odkladu vykoná záverečnú inšpekciu na mieste, vyhodnotí všetky správy predložené prevádzkovateľom, osvedčí, že miesto ovplyvnené zariadením na nakladanie s odpadmi bolo rekultivované, a oznámi prevádzkovateľovi súhlas s uzavretím.

Tento súhlas žiadnym spôsobom neznižuje povinnosti prevádzkovateľa podľa podmienok povolenia alebo iných zákonných podmienok.

4. Prevádzkovateľ je zodpovedný za zabezpečenie, monitorovanie, kontrolu a nápravné opatrenia v etape po uzavretí tak dlho, ako to požaduje príslušný orgán, ktorý zohľadní charakter a trvanie nebezpečenstva, okrem prípadov, keď sa príslušný orgán rozhodne prevziať tieto úlohy od prevádzkovateľa po definitívnom uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi a bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne právne predpisy alebo právne predpisy Spoločenstva upravujúce zodpovednosť držiteľa odpadu.

5. Ak to príslušný orgán považuje po uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi za potrebné pre splnenie príslušných environmentálnych požiadaviek právnych predpisov Spoločenstva, najmä tých, ktoré sú uvedené v smerniciach 76/464/EHS, 80/68/EHS a 2000/60/ES, prevádzkovateľ kontroluje okrem iného najmä fyzickú a chemickú stabilitu zariadenia a minimalizuje akékoľvek negatívne environmentálne účinky, najmä pokiaľ ide o povrchovú a podzemnú vodu, tým, že zabezpečí, aby:

- a) všetky stavby patriace k zariadeniu boli monitorované a uchovávané s kontrolnými a meracími prístrojmi pripravenými na použitie;
- b) tam, kde to prichádza do úvahy, boli prietokové kanály a odtoky uchovávané čisté a voľné.

6. Po uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi prevádzkovateľ bezodkladne oznámi príslušnému orgánu akékoľvek udalosti alebo situácie, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu zariadenia na nakladanie s odpadmi a akékoľvek významné nepriaznivé environmentálne účinky, ktoré odhalia kontrolné a monitorovacie postupy. Prevádzkovateľ vykonáva vnútorný havarijný plán, ak to prichádza do úvahy, a vyplní pokyny príslušného orgánu ohľadom prijatia nápravných opatrení.

Prevádzkovateľ znáša náklady na opatrenia, ktoré sa majú uskutočniť.

V prípadoch a intervaloch, ktoré určí príslušný orgán, oznamuje prevádzkovateľ na základe zhromaždených údajov príslušným orgánom všetky výsledky monitorovania na účely preukázania, že dodržiava podmienky uvedené v povolení, a rozšírenia poznatkov o správaní odpadu a zariadenia na nakladanie s odpadmi.

Článok 13

Prevenia zhoršenia stavu vôd, znečistenia ovzdušia a pôdy

1. Príslušný orgán sa presvedčí, že prevádzkovateľ prijal potrebné opatrenia na splnenie noriem životného prostredia Spoločenstva, najmä na prevenciu zhoršenia súčasného stavu vôd v súlade so smernicou 2000/60/ES a okrem iného na:

- a) vyhodnotenie potenciálu vzniku výluhu vrátane obsahu kontaminantu vo výluhu v uloženom odpade počas etapy prevádzkovania i po uzavretí zariadenia na nakladanie s odpadmi a určenie bilancie vôd zariadenia na nakladanie s odpadmi;
- b) prevenciu alebo minimalizáciu vzniku výluhu a kontaminácie povrchovej alebo podzemnej vody a pôdy odpadom;

- c) zber a úpravu kontaminovanej vody a výluhu zo zariadenia na nakladanie s odpadmi, aby spĺňali príslušnú normu požadovanú na ich vypúšťanie.

2. Príslušný orgán zabezpečí, aby prevádzkovateľ prijal primerané opatrenia na prevenciu alebo znížovanie emisií prachu a plynov.

3. Ak príslušný orgán na základe hodnotenia environmentálnych rizík, berúc do úvahy najmä smernice 76/464/EHS, 80/68/EHS alebo 2000/60/ES, rozhodol, že zachytávanie a úprava výluhu nie sú potrebné, alebo ak sa určilo, že zariadenie na nakladanie s odpadmi nepredstavuje možné nebezpečenstvo pre pôdu, podzemnú alebo povrchovú vodu, požiadavky uvedené v písmenách b) a c) odseku 1 možno príslušne zmierniť alebo zrušiť.

4. Členské štáty podmienia zneškodňovanie ťažobného odpadu v pevnom skupenstve, vo forme kalu alebo v kvapalnom skupenstve prostredníctvom vypúšťania do iného vodného recipientu ako toho, ktorý bol vytvorený na účely zneškodňovania ťažobného odpadu, splnením príslušných požiadaviek smerníc 76/464/EHS, 80/68/EHS a 2000/60/ES prevádzkovateľom.

5. Pri kladení ťažobného odpadu späť do vyťažených priestorov vytvorených povrchovou alebo podzemnou ťažbou, ktoré budú môcť byť po uzavretí zatopené, prijme prevádzkovateľ vhodné opatrenia na zabránenie alebo minimalizáciu znečisťovania povrchovej a podzemnej vody a pôdy v súlade s odsekmi 1 a 3, primerane. Prevádzkovateľ poskytne príslušnému orgánu potrebné informácie o zabezpečení súladu so záväzkami Spoločenstva, najmä s tými v smernici 2000/60/ES.

6. V prípade odkaliska, v ktorom je prítomný kyanid, prevádzkovateľ zabezpečí, aby sa koncentrácia kyanidu rozpustiteľného v slabej kyseline znížila na najnižšiu možnú úroveň použitím najlepších dostupných techník a v každom prípade pri zariadeniach na nakladanie s odpadmi, ktorým sa udelilo povolenie do 1. mája 2008 alebo ktoré sú už vtedy v prevádzke, aby koncentrácia kyanidu rozpustiteľného v slabej kyseline v mieste vypúšťania kalu z uprávarenského zariadenia do odkaliska neprekročila 50 ppm od 1. mája 2008, 25 ppm od 1. mája 2013, 10 ppm od 1. mája 2018 a 10 ppm pri zariadeniach na nakladanie s odpadmi, ktorým sa udelilo povolenie po 1. máji 2008.

Ak to príslušný orgán požaduje, prevádzkovateľ preukáže prostredníctvom hodnotenia rizika, ktoré zohľadňuje špecifické podmienky miesta, že tieto koncentračné limity sa nemusia ďalej znižovať.

Článok 14

Finančná zábezpeka

1. Príslušný orgán pred začatím akýchkoľvek činností zahŕňajúcich zhromažďovanie alebo ukladanie odpadu

v zariadení na nakladanie s odpadmi vyžaduje finančnú zábezpeku (napr. vo forme zloženia finančného vkladu, vrátane priemyslom podporovaných vzájomných garančných fondov) alebo jej ekvivalent v súlade s postupmi, ktoré určia členské štáty, aby:

- a) všetky povinnosti uvedené v povolení podľa tejto smernice vrátane ustanovení po uzavretí boli splnené;
- b) v každom čase boli pohotovo dostupné finančné prostriedky na rekultiváciu územia ovplyvneného zariadeniami na nakladanie s odpadmi, čo zahŕňa aj samotné zariadenie na nakladanie s odpadmi, ako je to uvedené v programe odpadového hospodárstva pripravenom podľa článku 5 a požadovanom na udelenie povolenia podľa v článku 7.

2. Výpočet zábezpeky uvedenej v odseku 1 sa uskutoční na základe:

- a) pravdepodobného vplyvu zariadenia na nakladanie s odpadmi na životné prostredie, berúc do úvahy najmä kategóriu tohto zariadenia, vlastnosti ťažobného odpadu a budúce použitie rekultivovaného územia;
- b) predpokladu, že akúkoľvek potrebnú rekultivačnú činnosť vyhodnotia a uskutočnia nezávislé a vhodne kvalifikované tretie strany.

3. Veľkosť zábezpeky sa pravidelne prispôsobuje v súlade s akoukoľvek rekultivačnou činnosťou, ktorú je potrebné vykonať na území ovplyvnenom zariadením na nakladanie s odpadmi, ako je to uvedené v programe odpadového hospodárstva pripravenom podľa článku 5 a požadovanom na udelenie povolenia podľa v článku 7.

4. Keď príslušný orgán schvaľuje uzavretie v súlade s článkom 12 ods. 3, poskytne prevádzkovateľovi písomné vyhlásenie, ktorým ho zbaví garančného záväzku uvedeného v odseku 1 tohto článku s výnimkou povinností týkajúcich sa obdobia po uzavretí uvedených v článku 12 ods. 4.

Článok 15

Zodpovednosť za životné prostredie

Do prílohy III smernice 2004/35/ES sa dopĺňa tento bod:

„13. Nakladanie s ťažobným odpadom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu (*).

(*) Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 15“

Článok 16

Cezhraničné účinky

1. Keď si je členský štát, v ktorom sa nachádza zariadenie na nakladanie s odpadmi, vedomý, že prevádzkovanie zariadenia kategórie A má pravdepodobne nepriaznivé účinky na životné prostredie a z neho vyplývajúce riziká na zdravie ľudí v inom členskom štáte, alebo keď členský štát, ktorý je takto pravdepodobne ovplyvnený, o to požiada, členský štát, na ktorého území bola žiadosť o povolenie podľa článku 7 predložená, zašle informácie poskytnuté podľa uvedeného článku druhému členskému štátu v rovnakom čase, ako ho sprístupní svojim vlastným štátnym príslušníkom.

Takéto informácie slúžia za základ pre akékoľvek konzultácie potrebné v kontexte dvojstranných vzťahov medzi týmito dvoma členskými štátmi na základe reciprocity a rovnocennosti.

2. V rámci svojich dvojstranných vzťahov členské štáty zabezpečia, že v prípadoch uvedených v odseku 1 sa žiadosti sprístupnia na vhodné časové obdobie aj dotknutej verejnosti v členskom štáte, ktorá je pravdepodobne ovplyvnená, aby mala právo ich pripomienkovať predtým, ako príslušný orgán dospeje k rozhodnutiu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade havárie zahŕňajúcej zariadenie na nakladanie s odpadmi uvedené v odseku 1 informácie poskytnuté prevádzkovateľom príslušnému orgánu podľa článku 6 ods. 4 tohto článku bezodkladne zaslali druhému členskému štátu, aby sa pomohli minimalizovať následky havárie na zdravie ľudí a mohol vyhodnotiť a minimalizovať rozsah skutočnej alebo možnej environmentálnej škody.

Článok 17

Inšpekcie vykonané príslušným orgánom

1. Pred začatím ukladania odpadu a potom v pravidelných intervaloch vrátane etapy po uzavretí, o ktorých rozhodnú príslušné členské štáty, vykoná príslušný orgán inšpekciu akéhokoľvek zariadenia na nakladanie s odpadmi, na ktoré sa vzťahuje článok 7, aby sa uistil, že dodržiava príslušné podmienky povolenia. Kladný posudok žiadnym spôsobom neznižuje povinnosti prevádzkovateľa uvedené v podmienkach povolenia.

2. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa, aby viedol aktualizované záznamy o všetkých činnostiach odpadového hospodárstva a sprístupnil pri inšpekcii vykonávanej príslušným orgánom a aby zabezpečil, že v prípade zmeny prevádzkovateľa počas prevádzky zariadenia na nakladanie s odpadmi dôjde k vhodnému prenosu príslušných aktualizovaných informácií a záznamov týkajúcich sa zariadenia na nakladanie s odpadmi.

Článok 18

Povinnosť podávať správy

1. Členské štáty zasielajú v trojročných intervaloch Komisii správy o vykonávaní tejto smernice. Správa sa vypracúva na základe dotazníka alebo pokynov, ktoré prijme Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 23 ods. 2. Správa sa zašle Komisii do deviatich mesiacov od konca trojročného obdobia, na ktoré sa vzťahuje.

Komisia zverejní správu o vykonávaní tejto smernice do deviatich mesiacov od prijatia správ členských štátov.

2. Každý rok zašlú členské štáty Komisii informácie o udalostiach, ktoré im oznámili prevádzkovatelia podľa článkov 11 ods. 3 a 12 ods. 6. Komisia tieto informácie sprístupní členskému štátu na požiadanie. Bez toho, aby bolo dotknuté právo Spoločenstva o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, členské štáty tieto informácie zasa sprístupnia na požiadanie dotknutej verejnosti.

Článok 19

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich vykonávania. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 20

Inventarizácia uzavretých zariadení na nakladanie s odpadmi

Členské štáty zabezpečia, aby sa vypracoval a pravidelne aktualizovala inventarizácia uzavretých zariadení na nakladanie s odpadmi (vrátane opustených zariadení) na ich území, ktoré majú vážne negatívne dopady na životné prostredie alebo sa môžu v strednej alebo krátkej dobe stať vážnou hrozbou pre zdravie ľudí alebo životné prostredie. Takáto inventarizácia sa má sprístupniť verejnosti a vykoná sa do 1. mája 2012 a zohľadní metodiky uvedené v článku 21, ak sú dostupné.

Článok 21

Výmena informácií

1. Komisia s pomocou výboru uvedeného v článku 23 zabezpečuje, aby medzi členskými štátmi dochádzalo k výmene technických a vedeckých informácií s cieľom vytvoriť metodiky na:

a) vykonávanie článku 20;

- b) zhodnocovanie uzavretých zariadení na nakladanie s odpadmi určených podľa článku 20, aby sa splnili požiadavky článku 4. Takéto metodiky umožnia vytvorenie najvhodnejších postupov hodnotenia rizika a nápravných opatrení so zreteľom na rozdielnosti geologických, hydrogeologických a klimatických charakteristík celej Európy.

2. Členské štáty zabezpečujú, aby príslušné orgány sledovali alebo boli informované o vývoji najlepších dostupných techník.

3. Komisia zorganizuje výmenu informácií medzi členskými štátmi a dotknutými organizáciami o najlepších dostupných technikách a s nimi spojenom monitorovaní, ako aj o ich vývoji. Komisia zverejní výsledky výmeny informácií.

Článok 22

Vykonávacie a doplňujúce a pozmeňujúce opatrenia

1. Do 1. mája 2008 prijme Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 23 ods. 2 ustanovenia potrebné na nasledujúce činnosti, prioritne na činnosti uvedené v písmene e), f) a g):

- a) zosúladienie a pravidelný prenos informácií uvedených v článku 7 ods. 5 a článku 12 ods. 6;
- b) vykonávanie článku 13 ods. 6 vrátane technických požiadaviek týkajúcich sa definície kyanidu rozpustiteľného slabou kyselinou a metód na jeho meranie;
- c) technické usmernenia na zriadenie finančnej zábezpeky v súlade s požiadavkami článku 14 ods. 2;
- d) technické usmernenia pre inšpekcie v súlade s článkom 17;
- e) dokončenie technických požiadaviek na opis vlastností odpadu obsiahnutého v prílohe II;
- f) výklad definície uvedenej v bode 3 článku 3;
- g) stanovenie kritérií na zaradenie zariadení na nakladanie s odpadmi v súlade s prílohou III;
- h) určenie harmonizovaných noriem na odber vzoriek a metódy analýz potrebné na technické vykonávanie tejto smernice.

2. Akékoľvek ďalšie zmeny potrebné na prispôbenie príloh vedeckému a technickému pokroku prijme Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 23 ods. 2.

Tieto zmeny a doplnenia sa urobia na účely dosiahnutia vysokej úrovne ochrany životného prostredia.

Článok 23

Výbor

1. Komisii pomáha výbor zriadený článkom 18 smernice 75/442/EHS (ďalej len „výbor“).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

Lehota uvedená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Článok 24

Prechodné ustanovenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby každé zariadenie na nakladanie s odpadmi, ktorému bolo udelené povolenie alebo ktoré je v prevádzke k 1. máju 2008, spĺňalo ustanovenia tejto smernice do 1. mája 2012, okrem tých, ktoré uvádza článok 14 ods. 1, ktorých splnenie sa musí zabezpečiť do 1. mája 2014, a tých, ktoré uvádza článok 13 ods. 6, ktorých splnenie sa musí zabezpečiť v súlade s časovým rozvrhom tam uvedeným.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje na zariadenia na nakladanie s odpadmi uzavreté do 1. mája 2008.

3. Členské štáty zabezpečia, že od 1. mája 2006 a bez ohľadu na uzavretie akéhokoľvek zariadenia na nakladanie s odpadmi od toho dňa a do 1. mája 2008 je s ťažobným odpadom nakladané spôsobom, ktorý sa nedotýka uplatňovania článku 4 ods. 1 tejto smernice a iných príslušných environmentálnych požiadaviek stanovených právnymi predpismi Spoločenstva, vrátane smernice 2000/60/ES.

4. Článok 5, článok 6 ods. 3 až 5, článok 7, článok 8, článok 12 ods. 1 a 2 a článok 14 ods. 1 až 3 sa neuplatňujú na zariadenia na nakladanie s odpadmi, ktoré:

- prestali prijímať odpad pred 1. májom 2006,
- ukončujú procesy uzatvárania v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi Spoločenstva alebo vnútroštátneho práva alebo v súlade s programami schválenými príslušným orgánom a
- budú účinne uzavreté do 31. decembra 2010.

Členské štáty oznámia takéto prípady Komisii do 1. augusta 2008 a zabezpečia, aby boli tieto zariadenia riadené bez toho, aby bolo dotknuté dosiahnutie cieľov tejto smernice, najmä

cieľov článku 4 ods. 1 a iných právnych predpisov Spoločenstva vrátane smernice 2000/60/ES.

Článok 25

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do platnosti zákony, nariadenia a správne ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. mája 2008. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 27

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 15. marca 2006

*Za Európsky parlament
predseda*

J. BORRELL FONTELLES

*Za Radu
predseda*

H. WINKLER

PRÍLOHA I

Politika prevencie závažných havárií a informácie, ktoré sa oznamujú dotknutej verejnosti**1. Politika prevencie závažných havárií**

Politika prevencie závažných havárií a systém riadenia bezpečnosti by mal byť primeraný k riziku závažnej havárie, ktoré predstavuje zariadenie na nakladanie s odpadmi. Na účely ich vykonávania by mali obsahovať tieto prvky:

1. politika prevencie závažných havárií by mala zahŕňať celkové ciele a zásady konania prevádzkovateľa s ohľadom na kontrolu nebezpečenstva závažných havárií;
2. systém riadenia bezpečnosti by mal obsahovať časť celkového systému riadenia, ktorý obsahuje organizačnú štruktúru, zodpovednosti, praktiky, postupy, procesy a zdroje na stanovenie a vykonávanie politiky prevencie závažných havárií;
3. systém riadenia bezpečnosti by mal riešiť tieto otázky:
 - a) organizácia a zamestnanci – úlohy a povinnosti zamestnancov, ktorí sú zapojení do riadenia hlavných nebezpečenstiev na všetkých úrovniach v organizácii; určenie potrieb školenia týchto zamestnancov a zabezpečenie takéhoto školenia a zapojenie zamestnancov a, ak je to vhodné, poddodávateľov;
 - b) identifikácia a vyhodnotenie hlavných nebezpečenstiev – prijatie a vykonávanie postupov systematickej identifikácie hlavných nebezpečenstiev vznikajúcich pri bežnej alebo výnimočnej prevádzke a odhad ich pravdepodobnosti a závažnosti;
 - c) prevádzková kontrola – prijatie a vykonávanie postupov a pokynov na bezpečnú prevádzku vrátane zabezpečenia závodu, procesov, vybavenia a dočasného zastavenia;
 - d) riadenie zmeny – prijatie a vykonávanie postupov na plánovanie úprav zariadení na nakladanie s odpadmi alebo výstavby nových zariadení na nakladanie s odpadmi;
 - e) plánovanie pre havarijné stavy – prijatie a vykonávanie postupov na identifikáciu predvídateľných havarijných stavov pomocou systematickej analýzy a na prípravu, preskúšanie a revíziu havarijných plánov na zdlávanie takýchto núdzových stavov;
 - f) vykonávanie monitoringu – prijatie a vykonávanie postupov na priebežné hodnotenie plnenia cieľov stanovených prevádzkovateľom v politike prevencie závažných havárií a v systéme riadenia bezpečnosti a mechanizmov vyšetrovania a prijímania nápravných opatrení v prípade neplnenia. Postupy by mali zahŕňať systém prevádzkovateľa na podávanie správ o závažných haváriách alebo prípadoch, keď k nim takmer došlo, najmä o tých, pri ktorých sa vyskytlo zlyhanie ochranných opatrení, a ich vyšetrovanie a následné poučenie získané na ich základe;
 - g) audit a preskúmanie – prijatie a vykonávanie postupov periodického a systematického hodnotenia politiky prevencie závažných havárií a účinnosť a vhodnosť systému riadenia bezpečnosti; zdokumentované preskúmanie politiky a systému riadenia bezpečnosti a jeho aktualizáciu vyšším manažmentom.

2. Informácie poskytované dotknutej verejnosti

1. Názov prevádzkovateľa a adresa zariadenia na nakladanie s odpadmi.
2. Identifikácia osoby poskytujúcej informácie z hľadiska zastávanej funkcie.

3. Potvrdenie, že zariadenie na nakladanie s odpadmi sa riadi predpismi a/alebo správnymi opatreniami vykonávanými túto smernicu a, kde je to uplatniteľné, že sa príslušnému orgánu predložili informácie významné z hľadiska prvkov uvedených v článku 6 ods. 2.
 4. Vysvetlenie činnosti alebo činností uskutočňovaných na mieste v jasných a jednoduchých pojmoch.
 5. Bežné názvy alebo všeobecné názvy alebo všeobecné označenie nebezpečenstva látok a prípravkov používaných v zariadení na nakladanie s odpadmi, ako aj odpadov, ktoré by mohli spôsobiť závažnú haváriu, s uvedením ich základných nebezpečných vlastností.
 6. Všeobecné informácie týkajúce sa povahy nebezpečenstiev závažných havárií vrátane možných účinkov na okolité obyvateľstvo a životné prostredie.
 7. Primerané informácie o tom, ako bude dotknuté obyvateľstvo varované a informované v prípade závažnej havárie.
 8. Primerané informácie o tom, aké kroky má obyvateľstvo prijať a ako sa má zachovať v prípade závažnej havárie.
 9. Potvrdenie, že sa od prevádzkovateľa vyžaduje, aby vykonal primerané opatrenia na mieste, najmä spojenie s pohotovostnými službami, aby sa vysporiadali so závažnou haváriou a minimalizovali jej účinky.
 10. Odkaz na vonkajší havarijný plán vypracovaný na vysporiadanie sa s účinkami havárie mimo miesta. Tento by mal obsahovať rady, ako plniť pokyny a požiadavky pohotovostných služieb v čase havárie.
 11. Podrobnosti o tom, kde sa dajú získať ďalšie príslušné informácie, podliehajúce požiadavkám o dôvernosti informácií ustanovených vo vnútroštátnych právnych predpisoch.
-

PRÍLOHA II

Opis vlastností odpadu

Odpad, ktorý sa má uložiť v zariadení, je charakterizovaný takým spôsobom, aby bola zaručená dlhodobá fyzikálna a chemická stabilita stavby zariadenia a aby sa predišlo závažným haváriám. Opis vlastností odpadu obsahuje, kde je to vhodné a v súlade s kategóriou zariadenia na nakladanie s odpadmi, tieto aspekty:

1. opis očakávaných fyzikálnych a chemických vlastností odpadu, ktorý sa má krátkodobo a dlhodobo ukladať so zvláštnym odkazom na jeho stabilitu vzhľadom na atmosférické/meteorologické podmienky na povrchu, berúc do úvahy druh ťaženého nerastu alebo nerastov a povahu nerastov nadložia a/alebo hlušiny, ktoré sa v priebehu ťažby premiestnia;
2. zaradenie odpadu podľa príslušnej položky v rozhodnutí 2000/532/ES ⁽¹⁾ so zvláštnym dôrazom na jeho nebezpečné vlastnosti;
3. opis chemických látok, ktoré sa majú použiť počas úpravy nerastnej suroviny, a ich stability;
4. opis metódy ukladania;
5. systém prepravy odpadov, ktorý sa má použiť.

PRÍLOHA III

Kritériá na určenie kategórie zariadení na nakladanie s odpadmi

Zariadenie na nakladanie s odpadmi sa zaradi do kategórie A, ak:

- na základe hodnotenia rizika po zohľadnení faktorov, ako je súčasná a budúca veľkosť, umiestnenie a vplyv zariadenia na nakladanie s odpadmi na životné prostredie, môže zlyhanie alebo nesprávne prevádzkovanie, napr. zrútenie haldy alebo prerazenie priehrady, viesť k závažnej havárii, alebo
- obsahuje odpad klasifikovaný ako nebezpečný podľa smernice 91/689/EHS v množstve prekračujúcom určitý limit, alebo
- obsahuje látky alebo prípravky klasifikované ako nebezpečné podľa smerníc 67/548/EHS alebo 1999/45/ES v množstve prekračujúcom určitý limit.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2000/532/ES z 3. mája 2000 nahrádzajúce rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch (Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3). Rozhodnutie naspoleď zmenené a doplnené rozhodnutím Rady 2001/573/ES (Ú. v. ES L 203, 28.7.2001, s. 18).

VYHLÁSENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU, RADY A KOMISIE

Európsky parlament, Rada a Komisia vítajú Spoločné vyhlásenie Bulharska a Rumunska o uplatňovaní pripravovanej smernice o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu.

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2006/22/ES**z 15. marca 2006****o minimálnych podmienkach vykonávania****nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85****o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a o zrušení smernice Rady 88/599/EHS****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 71 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾, v zmysle spoločného textu schváleného Zmierovacím výborom dňa 8. decembra 2005,

keďže:

(1) Nariadenia Rady (EHS) č. 3820/85 z 20. decembra 1985 o zosúladovaní niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy ⁽³⁾, a (EHS) č. 3821/85 z 20. decembra 1985 o záznamovom zariadení v cestnej doprave ⁽⁴⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES z 11. marca 2002 o organizácii pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave ⁽⁵⁾ sú dôležité pre vytvorenie spoločného trhu pre vnútrozemské dopravné služby, pre bezpečnosť na cestách a pracovné podmienky.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 241, 28.9.2004, s. 65.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 20. apríla 2004 (Ú. v. EÚ C 104 E, 30.4.2004, s. 385), spoločná pozícia Rady z 9. decembra 2004 (Ú. v. EÚ C 63 E, 15.3.2005, s. 1) a pozícia Európskeho parlamentu z 13. apríla 2005 (Ú. v. EÚ C 33 E, 9.2.2006, s. 415). Legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu z 2. februára 2006 a rozhodnutie Rady z 2. februára 2006.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 370, 31.12.1985, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/59/ES (Ú. v. EÚ L 226, 10.9.2003, s. 4).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 370, 31.12.1985, s. 8. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 432/2004 (Ú. v. EÚ L 71, 10.3.2004, s. 3).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 35.

(2) Vo svojej Bielej knihe „Európska dopravná politika do roku 2010: čas rozhodnúť“ Komisia uvádza potrebu sprísniť kontroly a sankcie najmä v právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a to konkrétne zvýšiť počet kontrol, podporiť systematickú výmenu informácií medzi členskými štátmi, koordinovať inšpekčné činnosti a podporovať odbornú prípravu osôb zabezpečujúcich dodržiavanie týchto predpisov.

(3) Je preto potrebné zabezpečiť správne uplatňovanie a harmonizovaný výklad pravidiel v sociálnej oblasti, týkajúcich sa cestnej dopravy, prostredníctvom stanovenia minimálnych požiadaviek pre jednotné a účinné kontroly, vykonávané členskými štátmi ohľadom dodržiavania príslušných ustanovení. Tieto kontroly by mali viesť k zníženiu a predchádzaniu porušovania predpisov. Ďalej je potrebné zaviesť mechanizmus, ktorý zabezpečí, že podniky, hodnotené ako vysoko rizikové, sú kontrolované podrobnejšie a častejšie.

(4) Aj prostredníctvom zabezpečenia dodržiavania smernice 2002/15/ES by sa mali riešiť riziká, vyplývajúce z únavy vodičov.

(5) Opatrenia, ustanovené v tejto smernici by mali viesť nielen k väčšej bezpečnosti na cestách, ale mali by prispieť aj k harmonizácii pracovných podmienok v rámci Spoločenstva a podporovať rovnaké podmienky pre všetkých.

(6) Výmena analógových tachografov za digitálne postupne umožní rýchlejšie a presnejšie skontrolovanie väčšieho množstva údajov a z tohto dôvodu budú môcť členské štáty vykonávať čoraz väčšie množstvo kontrol. Pri kontrolách by sa teda percento dní, ktoré odpracovali vodiči vozidiel, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti kontrolovaných právnych predpisov v sociálnej oblasti, malo postupne zvýšiť na 4 %.

(7) Pokiaľ ide o kontrolné systémy, cieľom musí byť rozvoj vnútroštátnych systémov smerom k európskej interoperabilite a použiteľnosti.

(8) Všetky jednotky, zabezpečujúce dodržiavanie predpisov, by mali mať k dispozícii postačujúce štandardné vybavenie a príslušné právomoci, ktoré im umožnia plniť ich povinnosti efektívne a účinne.

(9) Bez toho, aby bolo dotknuté riadne plnenie úloh uložených touto smernicou, členské štáty by sa mali snažiť zabezpečiť, aby sa cestné kontroly vykonávali účinne a rýchlo s cieľom vykonať ich za čo najkratší čas a s čo najmenším zdržaním pre vodiča.

(10) V každom členskom štáte by mal byť jeden orgán pre styk s inými príslušnými orgánmi v rámci Spoločenstva. Tento orgán by mal tiež zostavovať príslušné štatistiky. Členské štáty by mali takisto na svojom území uplatňovať súdržnú národnú stratégiu dodržiavania týchto predpisov a môžu určiť jeden orgán, ktorý bude koordinovať jej vykonávanie.

(11) Spolupráca medzi orgánmi členských štátov, zabezpečujúcimi dodržiavanie týchto predpisov, by ďalej mala byť podporovaná zosúladenými kontrolami, spoločnými iniciatívami odbornej prípravy, elektronickou výmenou informácií a výmenou poznatkov a skúseností.

(12) Osvedčené postupy pri činnostiach, ktoré zabezpečujú dodržiavanie predpisov v oblasti cestnej dopravy, a to najmä na účely zabezpečenia harmonizovaného prístupu k otázke potvrdení o čerpaní dovolenky vodičom alebo o práceneschopnosti vodiča, by sa mali uľahčiť a podporiť prostredníctvom fóra orgánov členských štátov, zabezpečujúcich dodržiavanie predpisov.

(13) Opatrenia, potrebné na vykonávanie tejto smernice, by sa mali prijímať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.

(14) Keďže cieľ tejto smernice, a to ustanovenie jednotných spoločných pravidiel týkajúcich sa minimálnych podmienok kontroly správneho a jednotného vykonávania nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 ⁽²⁾ nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov potreby koordinovaného nadnárodného postupu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(15) Smernica Rady 88/599/EHS ⁽³⁾ o štandardných kontrolných postupoch pre vykonávanie nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 by preto mala byť zrušená,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Táto smernica ustanovuje minimálne podmienky pre vykonávanie nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85.

Článok 2

Kontrolné systémy

1. Členské štáty zorganizujú systém vhodnej a pravidelnej kontroly správneho a jednotného vykonávania predpisov, ako je uvedené v článku 1, pri cestných kontrolách, ako aj pri kontrolách v priestoroch podnikov, a to pre všetky kategórie dopravy.

Tieto kontroly každý rok obsiahnu veľký a reprezentatívny podiel mobilných pracovníkov, vodičov, podnikov a vozidiel všetkých kategórií dopravy, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85.

Členské štáty zabezpečia, aby sa na ich území uplatňovala súdržná národná stratégia pre dodržiavanie týchto predpisov. Členské štáty môžu na tieto účely určiť orgán koordinujúci činnosti uskutočnené na základe článkov 4 a 6 a v tomto prípade bude o ňom informovaná Komisia a ostatné členské štáty.

2. Ak sa tak ešte nestalo, členské štáty udelia najneskôr do 1. mája 2007 oprávneným inšpekčným úradníkom príslušné právomoci, ktoré im umožnia riadne vykonávanie ich inšpekčných povinností, ako sa vyžaduje v tejto smernici.

3. Každý členský štát zorganizuje kontroly tak, aby sa od 1. mája 2006 skontrolovalo 1 % dní odpracovaných vodičmi vozidiel, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85. Toto percento sa od 1. januára 2008 zvýši najmenej na 2 % a od 1. januára 2010 najmenej na 3 %.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 325, 29.11.1988, s. 55. Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 2135/98 (Ú. v. ES L 274, 9.10.1998, s. 1).

Komisia môže od 1. januára 2012 toto minimálne percento zvýšiť na 4 % v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2, ak štatistiky zozbierané podľa článku 3 preukážu, že priemerne viac ako 90 % všetkých kontrolovaných vozidiel je vybavených digitálnym tachografom. Pri tomto rozhodnutí Komisia zohľadní účinnosť existujúcich opatrení na dodržiavanie predpisov, a to najmä dostupnosti údajov z digitálnych tachografov v priestoroch podnikov.

Počas najmenej 15 % dní z celkového počtu skontrolovaných pracovných dní sa vykonávajú cestné kontroly a počas najmenej 30 % sa vykonávajú kontroly v priestoroch podnikov. Od 1. januára 2008 sa počas najmenej 30 % dní z celkového počtu skontrolovaných pracovných dní vykonávajú cestné kontroly a počas najmenej 50 % sa vykonávajú kontroly v priestoroch podnikov.

4. Informácie predkladané Komisii v súlade s článkom 16 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 3820/85 obsahujú počet vodičov skontrolovaných pri cestnej kontrole počet kontrol vykonaných v priestoroch podnikov, počet skontrolovaných pracovných dní a počet a druh hlásených porušení predpisov s poznámkou, či išlo o osobnú alebo nákladnú dopravu.

Článok 3

Štatistika

Členské štáty zabezpečia, aby štatistické údaje zozbierané pri kontrolách organizovaných v súlade s článkom 2 ods. 1 a ods. 3 boli rozdelené do týchto kategórií:

- a) pri cestných kontrolách:
 - i) druh cesty, a to konkrétne či ide o diaľnicu, cestu vyššej alebo nižšej kategórie a krajinu evidencie kontrolovaného vozidla, aby sa predchádzalo diskriminácii;
 - ii) typ tachografu, analógový alebo digitálny;
- b) pri kontrolách v priestoroch podniku:
 - i) druh dopravnej činnosti, a to konkrétne či ide o medzinárodnú alebo vnútroštátnu činnosť, osobnú dopravu alebo nákladnú dopravu, na vlastný účet alebo v prenájme, alebo za úhradu;
 - ii) veľkosť vozidlového parku spoločnosti;
 - iii) typ tachografu, analógový alebo digitálny.

Tieto štatistické údaje sa každé dva roky predkladajú Komisii a uverejňujú sa v správe.

Príslušné orgány členských štátov uschovávajú štatistické údaje zozbierané za predchádzajúci rok.

Podniky zodpovedné za vodičov uschovávajú na dobu jedného roka dokumenty, výsledné protokoly a iné príslušné údaje im odovzdané orgánmi zabezpečujúcimi dodržiavanie predpisov, ktoré sa týkajú kontrol vykonaných v priestoroch týchto podnikov a/alebo u ich vodičov pri cestnej kontrole.

Komisia zabezpečí akékoľvek ďalšie potrebné vyjasnenia vymedzení pojmov pre kategórie uvedené v písmenách a) a b) v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2.

Článok 4

Cestné kontroly

- 1. Cestné kontroly sa organizujú na rôznych miestach a v ľubovoľnom čase a pokrývajú dostatočne širokú časť cestnej siete tak, aby bolo ťažké vyhnúť sa kontrolným bodom.
- 2. Členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) sa vytvoril dostatočný počet kontrolných bodov na existujúcich alebo plánovaných cestách alebo v ich blízkosti a v prípade potreby môžu ako kontrolné body slúžiť čerpacie stanice a iné bezpečné miesta popri diaľniciach;
 - b) sa kontroly vykonávali náhodným rotačným systémom so zachovaním primeranej geografickej rovnováhy.
- 3. Prvky preverované pri cestnej kontrole sú ustanovené v prílohe I časti A. Ak si to situácia vyžiada, kontroly sa môžu zameriavať na konkrétny prvok.
- 4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 9 ods. 2, cestné kontroly sa vykonávajú nediskriminačne. Úradné osoby zabezpečujúce dodržiavanie predpisov nesmú diskriminovať najmä z týchto dôvodov:
 - a) krajina evidencie vozidla;
 - b) krajina bydliska vodiča;
 - c) krajina, kde je podnik usadený;
 - d) východiskové a cieľové miesto cesty;
 - e) typ tachografu, analógový alebo digitálny.

5. Úradná osoba zabezpečujúca dodržiavanie predpisov je vybavená:

- a) zoznamom hlavných prvkov, ktoré treba skontrolovať, podľa prílohy I časti A;
- b) štandardným kontrolným vybavením podľa prílohy II.

6. Ak pri cestnej kontrole v členskom štáte nález u vodiča vozidla evidovaného v inom členskom štáte poskytne dôvody domnievať sa, že došlo k porušeniu predpisu, ktoré však nemožno dokázať počas kontroly kvôli nedostatku potrebných údajov, príslušné orgány dotknutých členských štátov si vzájomne poskytujú pomoc pri vyjasnení situácie.

Článok 5

Zosúladené kontroly

Členské štáty najmenej šesťkrát do roka vykonávajú zosúladené cestné kontroly vodičov a vozidiel, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85. Takéto kontroly vykonávajú súčasne orgány zabezpečujúce dodržiavanie predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov, každý konajúc na vlastnom území.

Článok 6

Kontroly v priestoroch podnikov

1. Kontroly v priestoroch podnikov sa organizujú so zreteľom na predchádzajúce skúsenosti s rôznymi druhmi dopravy a podnikov. Vykonávajú sa aj v prípade zistenia závažného porušenia nariadení (EHS) č. 3820/85 alebo (EHS) č. 3821/85 pri cestnej kontrole.

2. Kontroly v priestoroch podnikov zahŕňajú prvky uvedené v prílohe I časti A a časti B.

3. Úradná osoba zabezpečujúca dodržiavanie predpisov je vybavená:

- a) zoznamom hlavných prvkov, ktoré treba skontrolovať podľa prílohy I časti A a časti B;
- b) štandardným kontrolným vybavením podľa prílohy II.

4. Úradné osoby zabezpečujúce dodržiavanie predpisov v členskom štáte zohľadnia počas kontroly všetky informácie poskytnuté určeným orgánom pre styk iného členského štátu podľa článku 7 ods. 1 týkajúce sa príslušnej činnosti podniku v tomto inom členskom štáte.

5. Na účely odsekov 1 až 4 majú kontroly vykonávané v priestoroch príslušných orgánov na základe relevantných dokumentov alebo údajov predložených podnikmi na žiadosť týchto orgánov rovnaké postavenie ako kontroly vykonané v priestoroch podnikov.

Článok 7

Styk v rámci spoločenstva

1. Členské štáty určia orgán, ktorý plní tieto úlohy:

- a) zabezpečuje koordináciu s rovnocennými orgánmi v iných dotknutých členských štátoch vo vzťahu k činnostiam uskutočneným podľa článku 5;
- b) predkladá Komisii dvojročné štatistické výkazy podľa článku 16 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 3820/85;
- c) nesie primárnu zodpovednosť za pomoc príslušným orgánom ostatných členských štátov podľa článku 4 ods. 6.

Orgán je zastúpený vo výbore uvedenom v článku 12 ods. 1.

2. Členské štáty informujú Komisiu o určení tohto orgánu a Komisia o tom zodpovedajúcim spôsobom upovedomí ostatné členské štáty.

3. Výmena údajov, skúseností a poznatkov medzi členskými štátmi sa aktívne podporuje, predovšetkým, avšak nie výhradne prostredníctvom výboru uvedeného v článku 12 ods. 1 a akéhokoľvek orgánu, ktorý Komisia určí v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2.

Článok 8

Výmena informácií

1. Dvojstranne sprístupnené informácie podľa článku 17 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 3820/85 alebo článku 19 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 3821/85 si vymieňajú určené orgány oznámené Komisii v súlade s článkom 7 ods. 2:

- a) najmenej raz za šesť mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice;
- b) na základe osobitnej žiadosti členského štátu v jednotlivých prípadoch.

2. Členské štáty sa snažia o vytvorenie systémov na elektronickú výmenu informácií. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2 definuje spoločnú metodiku účinnej výmeny informácií.

Článok 9

Systém hodnotenia rizikivosti

1. Členské štáty zavedú systém hodnotenia rizikivosti podnikov na základe počtu a závažnosti akéhokoľvek porušenia nariadení (EHS) č. 3820/85 alebo (EHS) č. 3821/85, ktorého sa konkrétny podnik dopustil. Komisia podporí dialóg medzi členskými štátmi s cieľom podporiť súlad týchto systémov hodnotenia rizikivosti.

2. Podniky s vysokým stupňom rizikivosti sa kontrolujú podrobnejšie a častejšie. Kritériá a podrobné pravidlá zavedenia tohto systému sa prerokujú vo výbore uvedenom v článku 12 s cieľom vytvoriť systém výmeny informácií o osvedčených postupoch.

3. Východiskový zoznam porušení nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 je stanovený v prílohe III.

Na účely vydania usmernení o posudzovaní závažnosti porušení nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 môže Komisia v prípade potreby a v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2 prispôbiť prílohu III na účely vytvorenia usmernení o spoločnom súbore porušení predpisov, v rozdelení do kategórií podľa ich závažnosti.

Kategória najzávažnejších porušení predpisov by mala zahŕňať tie porušenia, kde pri nedodržaní príslušných ustanovení nariadení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 vzniká vysoké riziko úmrtia alebo vážnej ujmy na zdraví.

Článok 10

Správa

Do 1. mája 2009 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej analyzuje sankcie za závažné porušenia predpisov ustanovené v právnych predpisoch členských štátov.

Článok 11

Osvedčené postupy

1. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2 vytvorí usmernenia o osvedčených postupoch pri zabezpečovaní dodržiavania predpisov.

Tieto usmernenia budú uverejnené v dvojročnej správe Komisie.

2. Členské štáty vytvoria spoločné programy odbornej prípravy o osvedčených postupoch, ktoré sa budú konať najmenej raz ročne a ktoré najmenej raz ročne umožnia výmenu pracovníkov ich orgánov pre styk v rámci Spoločenstva v ostatných členských štátoch.

3. Komisia zostaví elektronický formulár, vhodný pre tlač, v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2, ktorý sa použije, ak je vodič práceneschopný alebo čerpá riadnu dovolenku, alebo ak vodič viedol iné vozidlo, ktoré je vyňaté z rozsahu pôsobnosti nariadenia (EHS) č. 3820/85, počas obdobia uvedeného v prvej zarážke prvého pododseku článku 15 ods. 7 nariadenia (EHS) č. 3821/85.

4. Členské štáty zabezpečia, aby úradné osoby zabezpečujúce dodržiavanie predpisov boli dobre vyškolené na výkon svojich úloh.

Článok 12

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 18 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 3821/85.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Článok 13

Vykonávacie opatrenia

Na žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu Komisia, konajúc v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2, prijme vykonávacie opatrenia, a to najmä pre tieto ciele:

a) podporovať spoločný prístup k vykonaniu tejto smernice;

b) napomáhať súdržnosti prístupu orgánov zabezpečujúcich dodržiavanie predpisov a harmonizovanému výkladu nariadenia (EHS) č. 3820/85 zo strany orgánov zabezpečujúcich dodržiavanie predpisov;

c) uľahčiť dialóg medzi odvetvím dopravy a orgánmi zabezpečujúcimi dodržiavanie predpisov.

Článok 14**Rokovania s tretími stranami**

Po nadobudnutí účinnosti tejto smernice začne Spoločenstvo rokovania s príslušnými tretími krajinami na účely uplatňovania pravidiel, ktoré sú rovnocenné s pravidlami ustanovenými v tejto smernici.

Do skončenia týchto rokovaní zahrnú členské štáty údaje o kontrolách vykonaných na vozidlách z tretích krajín do svojich oznámení pre Komisiu, ako je ustanovené v článku 16 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 3820/85.

Článok 15**Aktualizácia príloh**

Zmeny a doplnenia príloh, ktoré sú potrebné na ich prispôbenie vývoju v oblasti osvedčených postupov, sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 12 ods. 2.

Článok 16**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. apríla 2007. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

V Štrasburgu 15. marca 2006

*Za Európsky parlament
predseda*

J. BORRELL FONTELLES

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 17**Zrušenie**

1. Smernica 88/599/EHS sa týmto zrušuje.

2. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 18**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 19**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

Za Radu

predseda

H. WINKLER

PRÍLOHA I

ČASŤ A

CESTNÉ KONTROLY

Cestná kontrola vo všeobecnosti zahŕňa tieto prvky:

1. denné a týždenné časy jazdy, prestávky a doby denného a týždenného odpočinku; taktiež záznamové listy z predchádzajúcich dní, ktoré sa musia uchovávať vo vozidle v súlade s článkom 15 ods. 7 nariadenia (EHS) č. 3821/85, a/alebo údaje uložené za rovnaké obdobie na karte vodiča a/alebo v pamäti záznamového zariadenia v súlade s prílohou II tejto smernice a/alebo vo výťažkoch;
2. za obdobie uvedené v článku 15 ods. 7 nariadenia (EHS) č. 3821/85 akékoľvek prípady prekročenia povolenej rýchlosti vozidla, vymedzené ako každé obdobie trvajúce dlhšie ako jedna minúta, počas ktorého rýchlosť vozidla prekročila 90 km/h pre vozidlá kategórie N₃ alebo 105 km/h pre vozidlá kategórie M₃ (kategórie N₃ a M₃ sú vymedzené v prílohe II časti A smernice Rady 70/156/EHS zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel ⁽¹⁾);
3. podľa potreby okamžité rýchlosti dosiahnuté vozidlom, ako ich zaznamenalo záznamové zariadenie počas najviac 24 predchádzajúcich hodín používania vozidla;
4. správne fungovanie záznamového zariadenia (zistenie možného zneužitia zariadenia a/alebo karty vodiča a/alebo záznamových listov) alebo prípadne prítomnosť dokumentov uvedených v článku 14 ods. 5 nariadenia (EHS) č. 3820/85.

ČASŤ B

KONTROLY V PRIESTOROCH PODNIKOV

V priestoroch podnikov sa okrem prvkov stanovených v časti A skontrolujú aj tieto prvky:

1. doby týždenného odpočinku a časy jazdy medzi týmito dobami odpočinku;
2. dodržiavanie dvojtýždňového obmedzenia časov jazdy;
3. záznamové listy, údaje z vozidlovej jednotky a z karty vodiča a výťažky.

Členské štáty môžu prípadne pri zistení porušenia predpisu preveriť spoluzodpovednosť ďalších podnecovateľov alebo vedľajších účastníkov v dopravnom reťazci, akými sú napríklad odosielatelia, zasielateľia alebo dodávatelia, vrátane preverenia, či sú zmluvy o poskytnutí dopravných služieb v súlade s nariadeniami (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 42, 23.2.1970, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2006/28/ES (Ú. v. EÚ L 65, 7.3.2006, s. 27).

PRÍLOHA II

Štandardné vybavenie, ktoré majú k dispozícii jednotky zabezpečujúce dodržiavanie predpisov

Členské štáty zabezpečia, aby jednotky zabezpečujúce dodržiavanie predpisov, ktoré plnia povinnosti ustanovené v prílohe I, mali k dispozícii toto štandardné vybavenie:

1. zariadenie umožňujúce stiahnutie údajov z vozidlovej jednotky a z karty vodiča z digitálneho tachografu, prečítanie údajov a analýzu údajov a/alebo prenos nálezu do centrálnej databázy na analýzu;
 2. zariadenie na kontrolu tachografových listov.
-

PRÍLOHA III

Porušenie predpisov

V súlade s článkom 9 ods. 3 obsahuje tento neúplný zoznam na účely tejto smernice návod na to, čo sa má považovať za porušenie predpisov:

1. prekročenie maximálneho denného, týždenného či dvojtýždňového času jazdy;
 2. nedodržiavanie minimálnej doby denného alebo týždenného odpočinku;
 3. nedodržiavanie minimálnych prestávok;
 4. nesúlada s požiadavkami nariadenia (EHS) č. 3821/85 týkajúcimi sa umiestnenia tachografu.
-

VYHLÁSENIA

Komisia v súvislosti s členením závažných porušení vyhlasuje, že za závažné porušenia nariadenia o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, považuje:

1. prekročenie maximálneho denného, šesťdňového alebo dvojtyždňového limitu času jazdy o 20 % a viac;
2. nedodržanie minimálnej doby denného alebo týždenného odpočinku o 20 % a viac;
3. nedodržanie minimálnej prestávky o 33 % a viac a
4. tachograf nespĺňa požiadavky nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85.

Komisia a členské štáty vyvinú maximálne úsilie na zabezpečenie toho, aby sa do dvoch rokov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice ustanovenia AETR zosúladiť s ustanoveniami tejto smernice. Ak sa takéto zosúladenie nedosiahne v rámci tejto lehoty, Komisia navrhne primeraný postup na vyriešenie tejto situácie.
